

Școala Noastră

Cuprinsul:

Actualități

Radu Vasile: Un dascăl vrednic.

Preocupări:

N. D. Corăciu: Disciplina în școală.

Chestiuni didactice:

Vasile Pop: Despre educația copilului.

V. Ciurea: Lecție practică.

Pagini de literatură:

I. Mango: Cărți și reviste. — Mg. „Cu-

noștințe folositoare“. — Gh. Popovici:

Am împletit un cântec... — Crinii. —

Sbrncium. — * *: A apăut.

Note și observări

I. Mango: Cuvinte înțelepte.

Administrația școlară:

* Casa de credit a corpului didactic —

„Curentul“: Cum se vor rezolva petițiile

la ministerul instrucției.

Diverse:

Iuțiu Vasile: Un prieten al dascălilor.

„Tărănismul“: Calendarul bolșevicilor. —

* *: Populația globului pământesc.

Activitatea extrașcolară

Gavril Moigrădeanu: Dare de seamă și

mulțumită publică.

Stiri:

Avansări — Directori ministeriali locali

— Descentralizarea administrației școlare.

— Cununie — O importantă invențiune

românească — Inaugurarea cursului de

limbă și literatura română la Universi-

tatea din Roma. — Schimbări în ad-

ministrație — Suprimarea timbrelor de

asistență — Coresp. autorităților. — Serv.

teleg. în gări — Din greșelile justiției

— Lista cons. jud. — Intocmirea statelor

de plată — † Ioan Luca. —

Partea oficială:

I. Revizoratul școlar al jud. Sălaj

ȘCOALA NOASTRĂ

REVISTĂ PEDAGOGICĂ-CULTURALĂ.

organ oficial al revizoratului școlar, al comitetului școlar județean și al asociației învățătorilor din județul Sălaj.

Director: Ioan Mango.

Redactor: L. Ghergariu.

Actualități.

279959

Un dascăl vrednic.

Istoria mișcărilor dascălești din jud. Sălaj a ajuns la o cotitură epocală: subrev. E. Pocola trece la pensie cu data de 1 I. 1930. Acest fapt iese din cadrul evenimentelor zilnice, în special în cât ne privește pe noi, dascălii sălajeni, pentru că E. Pocola n'a fost dintre obișnuiții »subrev. de control« a cărora fapte cu dispreț le cetim scrise pe pagina neagră a diferitelor reviste și gazete dascălești și nedascălești, ci a rămas până'n ultimul moment acela, care a fost dela începutul carierei sale: dascăl adevărat și român conștient, prezent la datorie. În acestea două noțiuni se rezumă activitatea lui E. Pocola pe timpul, cât a fost ostaș activ al armatei dascălești.

Ca dascăl și român și-a înțeles în toate împrejurările vieții sublimul chemării sale. Intregă viața și-a pus-o în slujba acestor două idealuri: fericirea neamului său și înălțarea școlii românești la nivelul cerințelor timpului. Unde a fost vorbă de mișcare națională sau culturală, pe E. Pocola îl găsim necondiționat la postul său de comandă — care i s'a destinat de soarta lui — dând comande, directive, sfaturi și sprijin moral și material.

La edificiul Intregirii Neamului a contribuit și el cu partea lui de cărămidă, iar pentru dascălime — în special pentru cea sălăjană — a fost farul care a luminat calea cea adevărată. Dacă învățătorii formează

»Corpul didactic primar« atunci cu drept cuvânt putem afirma, că E. Pocola a fost sufletul în acel corp.

Ca subrev. de control și-a înțeles deplin rostul chemării sale. A respectat pe fiecare învăț. subaltern al său în raport cu munca depusă de acel învăț. pe altarul școlii. A știut să inspire învăț-ilor dragoste față de chemarea lor, să-i împace cu soarta vitregă, să sufere cu paciință creștinească durerile rănilor sângerânde pricinuite de mulțimea spinilor presărați cu puținele flori, întâlniți în calea apóstolului, i-a stimulat la muncă ideală fără pretenții de recunoștință. Și când cu fruntea asudată și cu sufletul obosit ai căzut la pământ sub greul vieții, el a fost acela, care ți-a șters sudoarea de pe frunte, lacrămile din ochi și ți-a dat un stoc de curaj cu care ridicându-te, ai putut înfrunta din nou capriciile vieții. A știut să le dea tuturor câte o părticică din sufletul său.

Și-a împlinit deci cu vârf și îndesat datoria față de toți aceia cari au asteptat dela el ceva. Cu conștiința împăcată și cu fruntea senină, ridicată, poate cita și el creștinescul proverb: »Bună luptă m'am luptat...«

Acest E. Pocola se retrage de pe arena vieții publice la 1 Ian. 1930.

Nu ne luăm »rămas bun« de la E. Pocola, pentru că suntem convingși, că acela, care ne-a iubit atât de mult și atât de sincer, nu va rupe cu noi ori ce legătură, căci dacă până acuma nu l-am apreciat după merit, a fost poate slăbiciunea noastră omenească, dar azi, când vedem că-l pierdem, simțim uriașul gol ce rămâne în urma lui și pentru acea îl rugăm să nu ne dea uitării ci din când în când să ne împrumute și de aci înainte câte o mică scânteie din marele și oțelitul său suflet. Să ne fie el marea rezervă sufletească, unde să ne refacem forțele când lupta vieții ne va stoarce ultimul strop de energie.

Li dorim din suflet să beneficieze mulți și fericiți ani penzia atât de bine meritată.

Radu Vasile,
inv. dir.

Preocupări

Disciplina în școală.

Prin disciplină se înțelege acea parte a educației, care înrăurește direct asupra sentimentelor și năzuințelor. Acesta-i înțelesul general al disciplinei, care divizată în: guvernare ce înrăurește prin obișnuință; și în conducere care influențează prin convingere, este de o mare însemnătate în școală. Căci fără disciplină, nu se poate vorbi de o educație rațională.

În curentul nihilist al lui Tolstoi era înlăturată; dar întregul său sistem a eșuat mai înainte chiar de a depăși hotarele lasnaiei, locul său de gândire și lucrare.

Că au avut sau nu influență asupra poporului rus, aceste încercări ale marelui cugetător, nu putem deduce noi; dar este știut că disciplina din școală influențează mult asupra popoarelor. Un popor disciplinat prin convingere și iubire, pășește cu pași giganti înaintea spre progres. În organizația sa toate lucrurile sunt la locul lor, ca mașinăria unui ceasornic. Iar acolo, unde nu-i nici o ordine și toți caută să-și impună numai voința lor, acolo domnește anarhismul. Probe vizibile s'au văzut nenumărate, cu ocazia izbucnirii revoluției. Câtă vreme a domnit disciplina, trupele se mișcau ca mașinile, iar succesul era vizibil și invers; îndată ce a izbucnit dizordinea, nu s'a mai făcut nimic. Deci disciplina popoarelor trebuie infiltrată din primii ani ai copilăriei, adică din școală, nu prin supunere necondiționată, ce se poate face numai la cazarmă, ci printr'o convingere fermă, iubire reciprocă și autoritară. Căci altfel, disciplina omoară orice urmă de inițiativă și liberă cugetare, închizând suflete menite morții.

Însăși studiul marilor oameni ai școlii ne spun aceasta, studiu de care nu ne putem despărți în viața noastră de educatori, fiindu-ne călăuză sigură în munca ce vrem să ducem la bun finit.

Așa că, reamintind de popoarele vechi, vedem la ele o disciplină aspră, impusă de educator orbește elevului, lucru ce de altfel se continuă și în primele perioade ale erei creștine, cu toate că blândul Isus inspirase numai binecuvântare și bunătate.

Totuși s'au găsit și în acele vremi depărtate, învățați, care s'au apropiat cu cugetarea de timpurile noastre, ca un Valentin Prof Zendorf, care pentru pronuțarea pedepselor recurge senatul școlarilor, contrariu de un Jéar Jacques Rousseau ce lasă disciplina la bunul plac al elevului, apropiindu-se de Tolstoi, pe care îl influențase.

Desigur că M^ontaigne care se ridică în contra disciplinei barbare din timpul său și care vrea să înlocuiască din școală «vergile și țipetele, cu portretele Bucuriei și Veseliei» recomandă o disciplină blândă, dar serioasă, la fel cu marele didactician Ioh Amos Comenius, care spune că disciplina să fie severă, dar dreaptă, deci ceva mai mult ca primul, însă numai în cazuri de mari greșeli.

O găsim apoi mult mai blândă la acei ce se ocupau cu instruirea celor săraci, ca la Augustin Francke, pietistul, și la Iohann Basedow, filantropul. Ei cer o disciplină blândă ca și sentimentele ce nutreau. De ei se apropie Goethe; iar marele filozof pedagog Emmanuel Kant, recomandă disciplină prin supraveghere..

Am reamintit de toți aceștia, lăsând locul acelor ce a venit a organiza, mai târziu, prin propria lor experiență, învățământul primar, ca să vedem ce diferență se găsește între ei și cei mai mari învățători ai școlii, ca un Pestalozzi, ce se ridică în vârful piramidei de până acuma, recomandând ca disciplină, iubirea dintre educator și elev, și Fr Herbart care fiind și mai pregătit teoreticește, adaugă la iubire și autoritatea educatorului.

Așadară în timpurile vechi, disciplina suia treptele scării dela pedagog la pedagog, adecă evoluând în continuu, până în zilele mareului războiu mondial, care natural că trebuia să aducă și aici modificări, ca în toate celelalte instituții. Și mișcarea a pornit chiar de acolo, unde disciplina se găsea la ea acasă, înrădăcinată adânc: Germania. Aici s'a văzut că educația din cazarmă, nu-și are locul și în școală. Și atunci s'a instalat noul sistem a educației, pornit de Hermann Lietz care cere ca educația să se facă «în libertate, pentru libertate».

Odată cu Germania, oameni devotați școlii au introdus în toate țările noile proceduri de educație, care să fie potrivite spiritului de viață al timpului.

Vorbind de disciplină în școala noastră primară, vom vedea că spiritul disciplinei este născut în elev, ca ceva natural. Ba ceva mai mult, copilul când vine la școală are o frică infiltrată de cei de acasă, care mereu îl amenițau: «Mergi tu la școală! Primești tu bătae! Ei». Inșă acesta-i numai un sentiment ce ușor se pierde și copilul îndată după familiarizare își revine în adevărata sa făptură, bună sau rea, firea copilului nostru are nevoie de multă supraveghere pentru însușirea unui caracter potrivit timpului de azi. Căci contactul ce neconținut l-a avut pōporul nostru cu alte neamuri bune și rele, ne-a lăsat ca moștenire o mulțime de apucături barbare ce nu se pot smulge, decât pritr'o disciplină menită timpului educator în care ne aflăm. Asta, pentrucă în școală nu-i vorba de guvernare care rămâne în perioada anti-școlară a elevului, ci de conducere. Și conudcerea în așa fel să fie dată, ca elevul singur să vadă că e înspre binele lui și al semenului său. Iar pentru a avea o bună disciplină școlară, se cer unele condițiuni de îndeplinit de către educator, condițiuni fără de care nu se poate face nimic în acest domeniu.

E știut că atunci este o bună disciplină, când copilul e convins de a face numai ce-i bun și frumos, adecă a fost condus a face deosebirea acestor două

noțiuni, de contrariile. Și pentru a ajunge la acest lucru, vedem că pe nesimțite se impune voința educatorului asupra învățăcelilor, o a doua condiție de a avea o disciplină bună.

Această ultimă condiție cere însă educatorului să aibe autoritate. Și nu pe cea oficială, ce-și pierde efectul îndată ce a ieșit din școală, ci pe cea pedagogică, care odată infiltrată rămâne toată viața. Dar pentru a avea autoritate pedagogică, învățătorul trebuie să influențeze asupra elevilor prin personalitatea sa, văzând în el pe un om superior ca fizic, intelectual și moral, deci ceva cu puteri mult mai înaintate nu numai ca ale lui, ci și ca ale altora. La toate acestea educatorul trebuie să l) mai inspire și o iubire care să fie reciprocă. Desigur că aceasta cu atât va fi mai mare, cu cât învățătorul va trăi în raporturi bune cu părinții elevilor și cu toată societatea. Căci aceasta are foarte mare influență asupra copiilor, care auzind vorbind de bine pe învățător își vor mări admirația lor față de acel ce-l ascultă și-l iubesc. Iar iubirea societății și-o capată învățătorul printr'o purtare morală, demnă de misiune și consecvent în toate afacerile ce-i sunt la îndeplinire. Totuși par'că această autoritate pedagogică nu-i încheiată, dacă învățătorul nu-i călăuzit și de strictete, care neapărat îi slujește atât la menținerea disciplinei, cât și la autoritatea pedagogică de care el are nevoie nu numai între cei patru pereți ai școlii, ci și în societate, când elevul ieșit în viață îl va asculta cu supunere, convins că-l sfătuiește bine și nevrând să-l supere.

Rearuncând privirile înapoi, vedem că toate experiențele marilor educatori sunt concentrate în normele ce trebuiesc să ne călăuzească. Dibuirea lor ne-a adus nouă o cărare mai sigură de mers. Așa că noi aproape numai alocuri schimbăm forma, având la baza fondului educativ, experiența oamenilor devotați școlii.

Și procedeul de azi, care cere o disciplină prin libertate, tot în dibuirea trecutului își are baza. Dar

acest procedeu e readus la necesitatea timpului nostru. El constă în a avea fiecare școală (clasă) un comitet al disciplinei. I se poate zice și eu așa l-am numit, comitet de curățenie, având a îndeplini tot ce se ține referitor la formarea educativă a elevilor, El pronunță și pedepsele, întocmai ca un tribunal. Și e compus din președinte și membrii, aleși de toată școala sau clasa, dacă nu sunt mai mult clase concentrate. De ei ascultă toți, dar făcându-și și ei la rândul lor datoria.

Constituiți astfel într'un comitet al clasei (școlii) elevii singuri, sub supravegherea învățătorului, se îngrijesc de curățenie, făcând cu rândul de serviciu în clasă, nu ca să curățe ei școala, ci ca să se deprindă a ține curățenie și liniște; controlându-se unii pe alții, ascultând unii porunca altora; observând îndeplinirea serviciului de către servitorul școlii; pronunțând pedepsele ce trebuiesc date, în raport cu gravitatea faptelor, deci căutând a deosebi binele de rău și a se observa asupra obiceiurilor rele atât în școală cât și afară, elevii capătă noțiunea ordinei. Și odată ea primită, educația a câștigat; iar disciplina a intrat în adevăratul ei făgaș, nefiind nevoie de pedepse și nici ocazie de obiceiuri urâte, care adesea se aud pronunțându-se, prin înjurături, minciuni, furt, etc.

Elevul în acest caz se supune colegului său, pe care el l-a ales a-i porunci și astfel vede că din supunerea lui, rees lucruri bune tuturor. Așa că mai târziu ieșit în societate va fi convins că toate lucrurile ce-i chemat să le îndeplinească, sunt spre binele omenirii din care și el face parte și pe care numai atunci îi mulțumește, când toți au îndeplinit strict toate cerințele societății. Aceasta pentru viața de mai târziu.

În școală însă mai are și alt scop: Desvoltă emulația între elevi în privința purtării morale, emulație de care azi în urma marelui războiu e nevoie, prin aceea că acela trebuie ales președinte, care are purtare mai corectă în școală și afară. Iar învățătorul

va avea ocazie, cu pronunțarea pedepselor, a cunoaște și mai bine individualitatea copilului, lucru ce pe el trebuie să-l preocupe în tot timpul școlii și în afară, în societate.

Astfel introdus acest sistem, pe care încă îl văzurăm la un mare pedagog din timpurile trecute, se poate pregăti elevul pentru societatea de azi, înlăturând acea pătură atmosferică mișcată de crivăț cu microbii anarhismului, care-i spre răul omeniei, și înarmând pe educator cu autoritatea pedagogică de care ziserăm că are nevoie spre a-și îndeplini cu adevărat misiunea.

Chereușa, la 18 Sept. 1929.

N. D. Corăciu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Chestiuni didactice.

Despre educația copilului.

Subiectul fiind prea vag sub forma în care este dat, n'am să-l pot desvolta amănunțit căci ar cere timp prea mult — am să caut însă ca noțiunile de educație date să formeze un complex în care să se vadă: Ce este educația? Scopul ei? Mijloacele de educație? Influența educației asupra sufletului copilului etc.

Fiecare dintre noi cunoaște maxima »Nu învățăm pentru școală ci pentru viață« — atribuită lui Seneca — E un adevăr care poate nu mai are nevoie de a fi demonstrat.

Școala nu ar fi luat naștere, dacă cei ce o urmau n'ar fi avut convingerea clară că o fac pentru viață. Și dacă atât de clară a fost această convingere deci efectele sale sunt atât de diferite? Pentru că concepția despre viață n'a fost aceeași. Felul cum înțelegi viața și scopul ei hotărăște totul. Din această cauză educația a variat în cursul timpurilor după concepția care domina despre viață, societate și univers. Putem deosebi astfel 3 tipuri de educație.

În anticitatea greco-romană concepția despre viața fiind naturalistă și individualistă, educația consta mai mult în a desvolta mai mult forța și agerimea corpului.

În evul mediu lumea creștină concepând viața ca o simplă încercare pentru om, că un simplu mijloc de a merita paradisul, educația îndemna omul să renunțe la toate plăcerile vieții, la toate bucuriile pământești. Idealul era să facă din om un sfânt.

Astăzi datorită progresului științelor și industriei, concepția naturalistă a reînviat. Acelaș progres a făcut să se simtă mai mult utilitatea societății, căutându-se fericirea în desvoltarea civilizației — dând astfel naștere concepției solidariste despre educație.

Deși educația tuturor timpurilor urmărea fericirea individului, această fericire urmărită a variat mult.

La Greci idealul era sănătatea fizică și moralul; la Romani puterea — și de a crește soldați și oratori buni.

Chestiunea educației ne pare foarte simplă, pentru că principiile ei ne sunt familiare — în realitate însă este cea mai grea problemă posibilă.

Ce este educația? O definiție exactă a educației nu va fi cu puțință decât după ce se va constitui știința ei. Numai după ce se vor putea cunoaște caracterele specifice ale educației și raporturile lor.

Unii înțeleg prin educație orice acțiune, chiar involuntară care influențează asupra unei ființe într'o anumită direcție. E o definiție prea vagă căci în ea intră și dresajul.

Pentru mai multă precizie, vom aplica cuvântul educație numai actelor făcute intenționat și metodic asupra copilului cu scopul de a-i forma atât sufletul cât și fizicul.

Care este scopul educației? Scopul educației este de a procura copilului forță și sănătate, spiritului capacitate și exactitate și inimii bunătate și înălțare.

Acesta este un scop general. Scopul special, care duce pe copil la perfecțiunea cea mai înaltă, este de a forma din el un om virtuos, un om cu caracter moral.

Educațiunea este una din cele mai principale probleme ale vieții. Ori care ar fi puterea factorilor cari influențează asupra sufletului copilului ca mediul ori ereditatea nu se poate tăgădui că ceia ce suntem se datorește în cea mai mare parte educațiunei.

»Fără educație omul ar deveni o bestie, prin educație devine o ființă divină« spune Platon.

Educația este mijlocul cel mai de seamă prin care mai întâi familia și apoi școala poate duce la un rezultat bun — pe omul cel mai simplu al naturii.

Copiii când intră în școală, vin fiecare cu diferite dispozițiuni moștenite prin ereditate sau dispozițiuni primite prin contactul cu mediul social. Unii copii sunt flexibili și simțitori, alții mai puțin simțitori și îndărătnici, unii mai vioi, îndrăzneți sau chiar violenți, alții domoli, timizi sau blânzi, unii sunt mai talentați alții mai puțin, unii sunt dornici de învățatură, alții indiferenți etc. Toate aceste dispozițiuni formează natura copilului sau individualitatea lui de care învățătorul trebuie să țină socoteală. Dar aici vine partea grea;

și nu mică trebuie să fie lupta sufletească a tânărului entuziast și doritor de muncă care înarmat cu micul capital de cunoștințe ce le-a dobândit pe băncile școlii, se vede deodată în noul său câmp de activitate, în fața multor probleme noi și pline de răspundere pe care nu le-a putut învăța din cărți și din spusele profesorilor.

Firește el știe bine că înainte de toate trebuie să învețe pe copii a scrie și a citi după programele ce i-le prescrie Statul. Dar sufletul copilului, pe care el, are a-l forma și desvolta cu toată simplitatea aparentă, este complicat și la fie care pas i-se ivesc noi probleme. El vede că fie care copil observat mai deaproape nu se aseamănă cu celalalt. Și că însușirile firești, talentele, inteligența, sentimentele etc. nu sunt dezvoltate deopotrivă la toți de aceeași vârstă; în fie care sunt însușiri latente pe care el trebuie să le desvolte și apucături rele pe cari trebuie să le combată. Dar el știe mai mult că are de îndeplinit în acest colț al pământului și un însemnat rol social și că datorită sa de a scoate din acei copii ce i s'au încredințat cu însușiri atât de diverse nu numai știutori de carte, ci totodată oameni întregi, cu pricepere și cu cunoștințe serioase, cu inițiativă în viață și disciplină în munca colectivă, cu caracter și voință, cu judecată dreaptă și simțuri ascuțite, cu sentimente inobilate, buni cetățeni și pricepuți muncitori.

Invățătorul trebuie să fie dar un bun observator, să aibă un ochiu exercitat, ca al grădinarului care alege însușirile bune ale plantelor și le perfecționează mai departe prin cultură.

Invățătorul ca să poată da fiecărui copil educația necesară trebuie să cunoască individualitatea fie cărui copil în parte spre a-i da educația potrivit propriilor dezvoltări fizice și sufletești trebuie deci să cunoască manifestările psihice și fizice ale fie cărui copil aparte. Invățătorul trebuie să știe că copilul crește tocmai ca o mică plantă după legile care-i sunt proprii că nu stăpânește la drept vorbind decât ceea ce a asimilat printr'o muncă personală de digestie.

Pedagogia ne spune să nu privim pe copil ca pe un om în miniatură ci ca pe un tip special; el nu este un adult incomplet — ci este la fiecare vârstă o ființă suigeneris cu o întreagă lume de virtualități ascunse în adâncul organismului său fizic și psihic,

În această știință nouă am găsit răsunele strigătele marilor pedagogi ca J. J. Rousseau care zicea: »Incepeți de studiați copiii căci de sigur nu-i cunoașteți;« iar Pestalozzi, pune ca principiu suprem »Conformarea învățământului cu natura școlarului sau cu individualitatea lui«.

În urma acestor strigăte au urmat și altele, tot atât de inflăcărare, rămânând însă din cauza rutinei până aproape în zilele noastre ca niște »strigăte'n pustiu« și nebăgate în seamă de acei cari se îngrijeau de educația micilor vlăstare.

Până acum s'a dat în școală aproape toată atenția îmbogățirii minții școlarilor cu diferite cunoștințe fără ca să aibă în vedere individualitatea fizică și psihică a copilului.

Numai atunci educația se va face cu succes când învățătorul va avea capacitatea necesară, de a cerceta individualitatea elevilor săi.

Numai cunoscând individualitatea fiecărui copil vom putea înlădia educația și învățământul, după puterea copiilor în general și apoi după puterea fiecărui copil în parte.

În caz contrar unii copii se vor lenevi, iar alții sforțându-se peste puterile lor, vor ajunge la surmenaj — la superficialitate.

Încă din primele luni e nevoie să aplicăm copilului principiile de educațiune regulându-i mișcările, domolindu-i impresiile când sunt prea vii și stimulându-le când sunt prea slabe. A procura copilului ocaziunea să-se miște și să roleze fără însă a-l stimula prea mult; a-i ocupa spiritul în mod inteligent, sunt punctele cele mai solide ale educației ce trebuesc să i-se dea în prima lui fază.

Copilul intrând în școala primară trebuie să ne gândim ca primele cunoștinți pe cari i-le dăm — nu trebuesc privite decât ca un mijloc de educație și nu un scop, cu alte cuvinte împărtășirea de cunoștințe, îmbogățirea minții nu pot fi privite ca scop — ci ca un mijloc pentru formarea inimii și oțelirea voinții, altfel vom primi rezultate cu totul contrare — opuse așteptărilor noastre. Căci precum la o clădire, greșelile făcute la temelie atrag după ele uneori nimicirea întregului edificiu, tot asemenea greșelile educațiunei din primii ani ai copilăriei pot determina cele mai funeste urmări cu atât mai mult cu cât primele impresiuni sunt acelea care rămân neșterse pentru întreaga viață.

Totul trebuie să fie spontan și liber în educație. Elevului să-i spui cât mai puțin cu puțință; să-l lași să cerceteze cât mai mult. Copilul trebuie pus să gândească însă să fie reflecșul născut din concret. Copiii să trăiască în sânul realității vizibile și pipăite — ca acțiunea lor să se îndrepte spre aceasta realitate și ca experiența lor să-se nutrească din ea. Să nu silim pe copil să-se ridice la abstracțiuni. E necesar să punem pe copil să trăiască în mijlocul concretului, să-i deșteptăm încet judecata printr'un contact continuu cu lucrurile, să-l facem să reacționeze fără încetare asupra obiectelor vizibile și pipăibile.

Referitor la acest lucru ne spune Pestalozzi: Nu aruncați copiii în labirintul vorbelor înainte de a cunoaște realitatea prin propriile lui simțuri.

Trebuie să avem în vedere educația morală a copiilor — dezvoltându-le bunul simț. Calitatea suverană a inteligenței morale — lucru care este o știință în teorie și o artă în practică.

Bunele dispozițiuni a le înrădăcina în contact cu caracterul copiilor, pentruca ele să ajungă realității, astfel mai târziu cu concursul judecății — ele să se ridice la rangul de virtuți.

După vârsta și inteligența copilului trebuie să-i cultivăm și să-i dezvoltăm dorința de a descoperi adevărul o primă condiție a succesului nostru în educațiune.

În privința ordinii și a disciplinei trebuie să-ne ținem de principiul să nu dominezi ci să călăuzești.

Toată arta educației constă în a măsura capacitatea intelectuală a copilului și a proporționa cu această capacitate, munca pe care o dăm copilului s'o desăvârșească.

Trebuie să trezim în sufletul lor un simț de echilibru de concordanță — necondiționată potrivire pentru a le dezvolta simțul frumosului. Trebuie să sădim în sufletul lor și să înrădăcinăm mai mult dragostea de țară și tron pentru ca să devină bun român.

Spre a înlătura furtișagul nu trebuie să-i legăm mâinele copilului ci sufletul căci dacă sufletul nu este luminat mâinele vor fi întotdeauna gata să rupă lanțurile cele mai tari.

Însă pentru a le putea face toate acestea ne trebuie o muncă neîntreruptă — o muncă continuă — o înălțare sufletească — un idealism. Căci nu trăește sufletește decât acela care se'nalță. Dacă n'ar fi acest teren al înălțării, pământul

ar fi astăzi plin de monștrii sufletești.

Ce este oare mai frumos decât să te vezi în fața unei datorii ce pare a trece peste puterile tale, și să nu-ți pierzi cumpătul.

Noi care suntem chemați — având această menire de a face educația tinerelor vlăstare pe care se bazează viitorul neamului nostru — putem fi numai mândri de încrederea ce ni s'a dat — muncind din zî până'noapte fără a fi împedecați de nici un obstacol. Căci numai așa vom fi vrednici urmași ai înaintașilor noștri — pilde vii de urmat aceluia cari vin în urma noastră.

Vasile Pop.

Lecție practică

ținută la clasa VII-a curs supra primar.

Cl. V și VI li se dă ocup. indir.

Plan general.

Obiectul. Higiena.

Subiectul. Locuința, atelierul, alegerea terenului, orientarea.

Scop material. Să știe cum trebuie să fie o locuință sau un atelier.

Scop formal. Desvoltarea atenției, memoriei, sentimentului estetic.

Metodul. Inductiv.

Forma. Euristică.

Trepte formale. Pregătirea, predarea, (Intuirea) și aplicarea.

Plan special.

Pregătirea. Cine ne apără contra frigului? (Haina.) Dar iarna când e frig tare unde stăm? (In casă.) Prin urmăre casa ce este? (O locuință.) Dar meseriașii unde lucrează? (In ateliere.) Toate casele și toate atelierile sunt bune de locuit? Nu, sunt și rele.)

Anunțarea. Astăzi am să vă spun cum trebuie să fie o locuință sau un atelier bun de locuit.

Predarea. Când un om vrea să-și construiască o casă de ce are nevoie mai întâi? (De teren.) Cum trebuie să fie un teren pentru construirea unei case sau atelier? (Așezat și nscat.) Da de ce să nu fie mlăștinos? (Fiindcă casa va ținea nmezeală iar împrejurul casei vor trăi diferite insecte care

răspândesc diferite boale.) Dar dacă casa este construită pe umplătură de gunoi? (Atunci în casă veșnic va fi un miros greu care iarăși aduce diferite boale, plus că podelele vor putrezi imediat.) Așa dar ce trebuie să avem în vedere când vom construi o casă sau un atelier? (Vom avea în vedere ca să aibă aer curat și uscat.) Ce trebuie să mai aibă o locuință ca să fie bună? (Lumină, căci fără lumină nimeni nu poate trăi.) Ca să avem lumina suficientă cum va fi locuința sau atelierul? (Locuința sau atelierul vor fi cu ferestrele mari prin care să poată pătrunde lumina.) De unde primește casa lumina? (Dela soare) Știti voi vr'un proverb despre soare și despre casă? (Unde nu intră soarele intră doctorul.) Care este cauza de, doctorul intră unde nu este lumină? Fiindcă microbii trăesc și se înmulțesc foarte bine la întuneric și fug de lumină căci lumina îi omoară.) Și ca o casă să aibă o lumină și mai mare bunele gospodine ce fac? (Văruesc foarte des pereții cu var de oarece pe lângă că varul omoară microbii dar mărește lumina fiind alb.)

Tot pentru lumină casa cum trebuie să fie cu fața? (Cu fața trebuie să fie spre miază-zi căci dintr' acolo primește mai multă lumină.) Dar dacă în spre miază-zi vine strada? (Atunci locuința va fi cu fața spre Est sau Vest.) De ce să nu fie cu fața spre nord la stradă? Fiindcă despre nord nu primește lumina de care cei ce locuiesc în ea au nevoie.) Dar ca mărime cum trebuie să fie o locuință sau un atelier? (Atât locuința cât și atelierul trebuie să fie încăpătoare, de oarece numai așa putem avea aer deajuns necesar pentru respirație.)

Așa dar în general cum trebuie să fie o locuință? (Trebuie să fie încăpătoare, cu fața așezată spre miază-zi, sau cel puțin spre răsărit, cu ferestrele mari, iar pereții vopsiți cu alb.)

Pe ce teren va fi construită? (Pe teren tare și uscat să nu fie pe umplătură de gunoi.)

Aplicarea. Se cetește din carte bucata respectivă insistându-se la reproducere, asupra celor de mai sus și apoi asupra felului de curățenie. Cine face curățenia în locuințe? (Fetele.) Dar în ateliere? (lucrătorii.) Ca să avem aer curat în locuințe sau ateliere ce facem? (Deschidem ferestrele de două ori sau trei ori pe zi sau chiar de mai multe ori.) Pentru lecția viitoare mai citiți lecția ca să țineți mai bine minte căci veți avea nevoie de așa ceva.

V. Ciurea.

Pagini de literatură.

Cărți și reviste

Dări de seamă

Gh. Brânzan „Călăuza tânărului învățător în tinereea scrip-telor.” Tipografia „I. Zandali”, Bazargic 1929. Prețul 80 Lei

Dela Unire incoace administrația școlară dela noi a trecut prin mai multe schimbări mari, radicale. Dela sistemul unguresc, cu care eram obișnuți, am trecut la cel românesc, aplicat sub diferite forme destul de des schimbate. Legile și regulamentele ne lipseau, iar instrucțiuni și indicațiuni nu se prea dedeau. De *Călăuze* în cari să fie adunat la un loc tot materialul, nici vorbă nu era până în urmă cu 2—3 ani. In lipsa lor multă vreme aproape am dibuit numai până când am început să cunoaștem tainele administrației celei noi.

Clarificându-se cu incetul situația, în vederea îndreptării și asigurării unei bune administrații școlare, Dl. Dumitru Mărgineanu subvizorul nostru de administrație a spart ghiața cu cea dintâi *Călăuză*, care a făcut și face foarte bune servicii corpului didactic și școlai. In județul nostru îndreptarea este evidență. După aceasta *Călăuză* au început să apară și altele. Cea din urmă primită la redacție este *Călăuza Dlui Gh. Brânzan*, cu care ne vom ocupa în cele următoare :

Călăuza este împărțită în trei părți, și cuprinde întreg materialul, pe care trebuie să-l cunoască fără deosebire toți aceia, cari au rol în conducerea școlai și a învățământului.

Partea I. cuprinde «ghidul lunar» in care se arată toate agendele ce sunt a se îndeplini zi de zi in cursul fiecărei luni.

Partea II. sub titlul «Școala primară» se ocupă cu conducerea tuturor registrelor și actelor, ce eliberează direcțiunea, cu recensământul, cercurile culturale, centrele culturale etc., iar sub titlul «Comitetul școlar» cu registrele și agendele acestuia.

In *Partea III.* sub titlul «Anexe» pe 95 pag. se dau tot soiul de modele pentru adevărințe, cereri, certificate, tablouri,

procese-verbale, rapoarte, convocări, programe, chitanțe facturi, registre, publicațiuni etc., pentru școalele primare, cercurile culturale, centrele culturale, casa corpului didactic și comitetele școlare.

Lucrarea prin materialul prețios, ce cuprinde este un bun îndrumător al conducătorilor școalelor, motiv care ne îndeamnă să atragem atențiunea corpului didactic și comitelor școlare asupra ei și să li-o recomandăm cu toată căldura. Se poate procura cu prețul de 80 Lei dela autor. Gh. Brânzan, învățător str. Avram Iancu No. 7. Bazargic Caliacra.

I. Mango.

„Cunoștințe folositoare“

Sub acest titlu „Cartea Românească“ societatea anonimă București, editează patru serii de broșuri de câte 35 pag. à 5 Lei și anume: Seria A. «Știință pentru toți», seria B. «Sfaturi pentru gospodari», seria C. «Din lumea largă», și seria D. «Știință aplicată».

Au apărut până în prezent din seria A. 41, din B. 56, din C. 38 și din D. 25 broșuri. Ele cuprind diverse probleme importante și de actualitate din domeniile arătate, scrise de cei mai competenți bărbați.

Consultându-le, corpului didactic îi pot face bune servicii atât în școală cât și la conferințe.

Mg.

Am împletit un cântec...¹⁾

*Am împletit un cântec din crini și roze albe
Și — așteptând să vii — l-am atârnat în salbe
De criptele nădejzii*

*Din depărtări vin vânturi și-i smulg în taină flori,
Și-i sfâșie splendoarea în trambe de colori.
Vin ploii și-l scaldă 'n roua tristeților de seară
Tristeți muiate'n plânsul cununilor de ceară.*

1) Din volumul „Poemele iubirii mele“ ce vor apare în primăvară.

Și neguri îl îmbracă în scânteire fină
De brumă și rugină.

Am împletit un cântec și așteptând să vii
L-am atârnat în taina de criptele pustii.
Dar neguri, ploi și vânturi venind din depărtări
L-au destrămat povara, strivind-o pe cărări.
Azi ierbiile atârnă în salbe stășiate
De criptele uitate.

...De vii găsești ruina unei apoteoze:
Însăngerate sdrențe de crini și albe roze.

Gh. Popovici.

Crinii

Privește suflete frumoșii crini
Invesmântoși în raze de hermină.
Cum strălucesc în liniștea senină
In farmecul uitatelor grădini.

..Ci zămisliti din sbucium și din tină
Au răsărit scânteietori și fini.
Să 'mprăstie splendoare și lumină
Printre atâtea flori și atâția spini.

Asupra lor din stărmituri bizare
Din pulberele razelor solare,
Plutește un nimb de glorie suavă..

Privește suflete și te îmbatâ
De-atâta frumusețe revărsată
Și cântă-le un imn superb de slavă!

Gh. Popovici.

Sbucium.

Souarele își slânge
Vâlvorile;
Amurgu și rășfrânge
Palorile.

*Rupte în fășii
Luminile
Scaldă'n broderii
Colinele.*

*Și umbrele'și lasă
Șalurile:
Cad ca de mătăasă
Valurile.*

*Și flori își varsă'n dar
Potirele
Și stele și-aprind iar
Scăpirele*

*Noaptea-și flutură 'n vânt
Storurile
Inimă, unde-ți sânt
Dorurile?*

BCU Cluj / Central University L. Gh. Popovici.

A apărut

„Dreptul penal al minorilor“ de Dl. Carol Nesselrade, judecător la Tribunalul Bihor, cu gradul de consilier la Curtea de Apel.

Acest manual în legătură cu ocrotirea și modul de salvare al copiilor părăsiți și minorilor delinquenți, ne arată calea ce trebuie urmată în aceste cazuri. E o carte putem zice, încă în felul ei. În ea se găsește: legea minorilor, urmată de îndrumări folositoare, cum și activitatea tuturor instituțiilor de binefacere, activitatea preoților, învățătorilor, profesorilor, a primpretorilor, notarilor, a doamnelor și a tuturor colaboratorilor.

Se găsește la Librăria «Luceafărul» Zălau și la autor.
Adresa: Tribunalul Bihor Dr. C. Nesselrade.

Note și Observări.

Cuvinte înțelepte.

Dacă se poate afirma, că națiunea trăiește prin limbă, tot așa de adevărat este și aceea, că se manifestează prin literatura sa națională. Ea este depozitara celor mai frumoase sentimente și gândiri, isvorite din sufletul sbucimat al poetului, care le transmite dela om la om ca să-l delecteze, distreze și cultive sufletul.

Gradul de cultură al unui popor stă în raport drept cu nivelul la care i a ajuns literatura. Prin ea se dezvoltă și perfecționează însăși limba.

Literatura noastră tânără încă, este în plină dezvoltare. Ea a avut și are talente mari, și cugetări adânci, cari au înbogățit-o cu opere neperitoare, pe cari încep a le gusta și streinii, și cu gândiri de o rară frumusețe și înțelepciune. Unul dintre cei mulți este și Alex. Vlahuță din operele căruia publicăm mai jos, după «Universul Literar,» câteva gândiri înțelepte din bogăția sufletului său:

«Trebue o refacere dela temelie, trebue dată la o parte toată tencuiala rea, tot fardul de civilizație, cu care s'au amăgit două generații.»

«Muncește și nu ți socoti ceasurile de nesomn, nici prețul străduințelor tale. Cât de mic și neînsemnat să fii, — o fărâmă de bine poți aduce și tu pe lumea asta. Nu te întreba cum. Să vrei numai, din toată inima, să faci binele — și orice cale ți-e bună».

Nimic trainic nu se poate face fără credință — fără o pasiune mare: Dacă nu-i credință, totul se fărâmă».

«Când vrei să faci un lucru bun, nu te gândi prea mult la tine».

«Ce e bunătatea? O frumusețe pe care o pricepi, direct, cu sufletul.».

«Indărătul vremurilor, la capătul celei mai nobile vițe românești, — e un păstor. El singur a rămas neschimbat în curgerea atâtor veacuri: — aceeaș doină, acelaș grai, acelaș port, — dela urzirea neamului nostru».

«Țăranul este singurul depozitar credincios, care păstrează cu sfințenie, moaștele neamului său, obiceiurile, graiul, legea, — și bunele apucături, moștenite dela străbuni».

«Invață pe copil, de mic, să-și pună întrebarea: Ce faci cu vremea ta?»

Cei ce vor încerca și voi să le pătrundă înțelesul și aplice, vor avea bucuria de a putea profita pe urma lor.

I. Mango.

Administrația școlară.

Casa de credit a corpului didactic și decentralizarea administrativă

În cadrul legii actuale, casa de credit a corpului didactic se descentralizează creindu-se șapte sucursale (la fiecare directorat câte una) având atâtea agenții câte județe sunt cuprinse în directorate.

Sucursala are sediul la directorat și intră în organizarea respectivă. Agenția are un birou și casă, iar agenția are un profesor delegat și un împieगत delа revizoratul școlar.

Aceasta organizare tinde să înlătore inconveniente și plângerile actuale că membrii corpului didactic întâmpină dificultăți în realizarea împrumuturilor cerute casei.

Pe viitor nu va mai fi nevoie să se adreseze Centralei București. ei printr'un simplu formular, certificat de direcția școlii și adresat revizoratului, solicitanții vor fi puși îndată în posesiunea împrumutului aprobat de sucursala respectivă.

Acestea vor aplica statutul casei fiind strict controlate de centrala București, care rămâne îndrumătoarea și reguloarea creditelor și disponibilităților aflate la diferitele sucursale.

Centrala va face și oficiul de sucursală la directoratul București.

* * *

O altă schimbare va fi aceea că unele bănci ale învățătorilor să vor afilia Cassei de credit. Vor fi ajutate numai acele bănci care, prin activitatea lor nu vor stânjeni acțiunea Cassei de credit.

Numărul mare de membri asigură reușita și determină forța acestei organizații economice a corpului didactic.

* * *

Se schimbă și modalitatea prin care Cassa de credit intră

în posesiunea depunerilor și ratelor de amortizare.

Până acum operația se făcea prin ministerul de finanțe și în ultimii ani, s-au ivit situațiuni grele când Cassa de credit avea disponibil mare și totuși nu avea cu ce plăti împrumuturile obligând pe cei ce căutau realizarea lor să și piardă zile futești la București, cheltuind jumătate sau mai mult din suma împrumutată.

Acum s'a schimbat acest sistem în sensul că depunerile se încasează direct după borderourile cassei, așa că autoritățile care plătesc statele varsă barii prin intermediul Cassei de depuneri direct Cassei de credit.

Rezultatul s'a văzut imediat.

Cassa are afluență de numerar și satisface cererile pe loc. În timpul congresului didactic s'a putut observa cum congresiștii care au apelat la Casa de credit au fost imediat satisfăcuți, lucru care s'a întâmplat și acum de sărbători, când iarăși toți cei care au apelat și au avut aprobarea în regulă, au fost satisfăcuți fără întârziere.

Acesta va crește încrederea corpului didactic în valoarea și forța instituției, făcând să crească numărul celor înscriși precum și veniturile ca, astfel Cassa să poată corespunde menirii ei.

O altă secție pe cale de organizare este cea a construcțiilor de locuințe, unde acei cari doresc a-și avea o locuință vor putea prin depuneri mari, să-și strângă un capital.

În urmă Cassa de credit le va veni în ajutor printr'un împrumut mare, pe termen lung, cu care să se realizeze această mare nevoie a profesorilor.

Cum se vor rezolva petițiile la ministerul instrucției.

Ministerul instrucției și cultelor face de pe acum cunoscut, că, atât particularii cât și membrii corpului didactic vor înainta orice petiții numai prin autoritățile școlare imediate, chiar dacă soluționarea petiției cade în competența autorităților școlare superioare. Toate petițiile se vor înainta deci prin direcția școlii respective, primare, secundare, normale, co-

merciale, etc., în chestii universitare decanat respectiv, directorul de institut. Aceste autorități au datoria să înainteze fără întârziere, cu referat dacă este nevoie, petiția care numai de autorități mai sus puse poate fi rezolvită.

Iși deservește deci cauza oricine prezintă personal sau prin persoane întrepuse petiția direct ministerului, căci ministerul o va retrimite spre rezolvire directoratelor sau autorităților inferioare, în a căror competență cade rezolvirea chestiunii.

Reclamațiuni, în cazuri de voită amânare și târăganare peste termenul legal, a rezolvirii chestiunilor sau de înaintare a lucrurilor din partea autorităților, se primesc direct la directorat și la minister, după importanța chestiunilor.

„Curentul“.

Diverse.

Un prieten al dascălilor:

dl. Dr. Valer Ancean.

Munca noastră dăscălească e foarte grea. Ea nu oferă rezultate momentane, imediate, fiindcă prin muncă noi creiem generații viitoare: viitorul.

Cum e o muncă din domeniul sufletului și a minții, nu se poate cântări și aprecia de toată lumea. Trebuie anume oameni pricepuți, pentru ca să ne înțeleagă.

În ultimul timp se ridică dese glasuri de recunoștință; lumea începe să se intereseze de noi. Să fim atenți și la înălțimea chemării noastre!

Oameni competenți, ne urmăresc activitatea, ne studiază pasul. De la noi depinde dacă ne vor iubi, sau vor rămâne a desecționași....

La subsecția noastră Jibou, s'a înscris membru dl. Dr. Valer Ancean, notar public. Ne bucură și remarcăm faptul pentru că e isvorât dintr'o convingere sinceră și o dragoste pentru corpul nostru dăscălesc. Om de o cultură superioară, ne iubește pîntrucă ne cunoaște. Făcând studii în străinătate, a urmărit mișcarea cultură a dăscălimii din țările de Apus. Autoritatea de care se bucură exclude orice indoială asupra sincerității cu care ne-a declarat următoarele, făcând un obiectiv paralelism între dăscălimea din țările «mai civilizate» și modeștii învățători români: «Ori cât s'ar fâli neamțul și ori cât de mare ne-am închipui noi superioritatea culturală a altor țări, dăscălimea românească nu e mai prejos decât cea din țările Apusului, ba, în cunoștință de cauză și cu toată sinceritatea afirm, că în multe privințe, dăscălimea noastră ocupă un loc de frunte! Țara noastră, poporul nostru, ș'a pus nădejdea în *învățătorimea română!*.. Munca dumneavoastră clădește viitorul de aur și de glorie a Neamului nostru! Suntem siguri că ne-am pus nădejdea în mâni bune și sigure!»

Noi nu putem decât să-i fim recunoscători și să-i mulțumim dlui Dr. Valer Ancean, pentru dragostea ce ne-o poartă și pentru interesul viu cu care ne urmărește activitatea noastră apostolească.

Bucurie și îndemn la muncă e pentru noi prietenia ori cărui om de talia D-sale, care ne înțelege și ne apreciază truda.

Toți cei ce șiau pus încrederea în noi, nu se vor înșela! Modești și tăcuți, ne vom face datoria! Vom munci încet dar sigur, la temelia neamului nostru. Progresul nostru nu ș'a ajuns apogeul gloriei sale! Pentru viitorul gloriei și faptele mari ce ne așteaptă, știm că va fi nevoie de brațe tari și minți sănătoase și mai presus de orice: de multă dragoste de neam. *Noi vom creia o generație puternică și demnă de strămoșii noștri!....*

Iluțu Vasile.

Calendarul bolșevicilor.

Hotărâți să dea cu tot dinadinsul o față nouă țării lor, bolșevicii au purces și la schimbarea caleneărului.

S'or fi gândit ei pe semne, că de-aia nu merg treburile în Rusia: că au mai lăsat pe ici pe colo câte ceva la locul lui.

Incepând dela 1 Ianuarie 1930, anul se va împărți în iadul de peste Nistru precum urmează: 12 luni, având fiecare câte 30 de zile împărțite în 6 săptămâni — o săptămână numărând așadar numai 5 zile și anume Kuni, Marți, Miercuri, Joi și Vineri.

Dar pentrucă 12 luni de câte 30 zile fac un an 360 zile, și cum anul obișnuit are 365 zile, cele 5 rămân zile libere între luni, și sunt sorocile sărbătoririlor mai înșenante.

Astfel 31 Ianuarie al nostru, pus la ei între 30 Ianuarie și 1 Februarie, poartă numele de ziua lui Lenin, »fericitorul« Rusiei; 2 și 3 Mai al nostru, puse la ei între 30 Aprilie și 1 Mai, sunt zilele în cari se sărbătorește comunismul: 8 și 9 Noembrie dela noi, sunt tot zile libere la ei, în cari se sărbătorește industria.

Vinerea — sfârșitul săptămânii — a rămas în Rusia bolșevică zi de odihnă; dar nu pentru toată lumea, ci cu schimbul, căci ei nu vor să se întrerupă lucrul niciodată.

Ce urgie s'a deslănțuit asupra Rusiei.

Și acum nu-și mai deu oamenii șocoteală.

Au înlocuit ziua Domnului cu ziua numelui unuia dintr'ai lor, care n'a făcut altceva decât că a slobozit duhurile necunoșcute din culcușul întunecos astupat atâta vreme de de lespedeă căzută din cer.

Păcat fără iertare s'a săvârșit în țara de dincolo de Nistru, de unde ne vine în auz doar gemătul celor câțiva bătrâni pravoslavnici, cari serșesc îndurarea cerească pentru o turmă rătăcită.

„Tărănismul“.

Populația globului pământesc.

Statistica universală elaborată din Liga Națiunilor, e menită să răstoarne încă odată teoria maltusiană, care spune, că oamenii de aceea trăiesc rău, fiindcă sunt prea mulți pe pământ și cu războaiele sunt necesare pentru a rări lumea și a o face fericită după trecerea lor. Războiul mondial a trecut, dar el n'a adus nici fericirea oamenilor și nici chiar împușinarea lor nu.

Se știe că pe globul terestru, după statistica de acum 20 de ani, locuiau 1 miliard și 550 de milioane de oameni. Acum după statistica Ligii Națiunilor, locuitorii pământului întreg au sporit la 1 miliard 950 de milioane, adică suntem cu 400 milioane mai mulți ca înainte de război.

Repartizați pe continente, locuitorii globului pământesc se împart după cum urmează: Asia 1 miliard 36 milioane, Europa 520 milioane (înainte de război avea 480 milioane). America 235 milioane (și tot nu mai îngăduie invazia streinilor), Africa 150 milioane, Australia (sau Oceania) 9 milioane, Peste zece ani numărul acesta se va dubla.

* * *

Populația diferitelor țări ale Europei: Rusia 115 milioane Germania 62,5 milioane, Anglia 42,7 milioane, Italia 41, Franța 39,5, Spania 21,3, Polonia 20, România 17, Cehoslovacia 13,6, Jugoslavia 13, Ungaria 8, Belgia 7,8, Olanda 7,6, Austria 6,5, Suedia 6, Grecia 6, Portugalia 5,4, Bulgaria 4,5, Irlanda 4,2, Estonia 4,1, Elveția 3,9, Finlanda 3,5, Danemarca 3,4, Norvegia 2,1, Lituania 2,1, Letonia 2, Turcia 2, Albania 0,3 milioane și Luxemburgul 0,26 milioane.

* * *

Doctorul Schurrer, un savant american, după studii îndelungate a stabilit totalul limbilor și idiomelor vorbite pe suprafața pământului la 2976, dintre cari 860 sunt limbi distincte adică de origine proprie și se vorbesc în Europa 48, în Asia 153, în Africa 424, în Oceania 117 și în America 113.

Numărul mare al populației asiatice ar trebui să dea de gândit europenilor.

* * *

Activitate extrașcolară.

Dare de seamă și mulțumită publică.

În ziua de 12 Noembrie 1929, Subsecția plasei Crasna, s'a ținut adunarea ordinară de toamnă în Crasna.

Ședința sa'nceput la ora 11 dim. prin cuvântul de deschidere a D-lui Președinte: Nicolae Căprar, director inv. Horoat-Petenia, în care expune bine motivat și documentat luptele ce le duce Secția și Subsecțiile pe teren cultural și profesional. Îndeamnă membrii corpului didactic la o pregătire solidă, pentru a-și satisface în mod conștios și demn datoria la care sunt chemați. Făcându-ne datoria, putem pretinde recompensă cinstită, pentru munca ce o depunem în favorul neamului și națiunii românești, apărându-ne și drepturile noastre pentru existență cu cea mai mare îndârjire.

D-sa arată că avem o lege școlară din care partea esențială — aplicarea obligativității — e numai pe hârtie, deoarece la noi la sate nu se poate aplica ori executa integral. Aminteste materialul vast și dificultățile programei analitice actuale. Datorința noastră este a semnala aceste dificultăți, cerând modificarea după regiuni.

Salutând pe D-nii oaspeți: Ioan Fathi subvizor școlar și Simion Oros preș. Secției Sălaj, precum și pe membrii corpului didactic prezenți, declară ședința deschisă.

S'au cetit două conferințe bine pregătite. a) »Cari sunt raporturile actuale dintre preot și învățător și cari ar trebui să fie în interesul sâtenilor în mijlocul cărora lucrează« — de Nicolae Mărcuș inv. Crasna. (Pentru subiectul acesta au fost invitați toți D-nii preoți din plasă, însă afară de 2, restul au răspuns prin indiferență). b) »Cercetarea inteligenței la copiii de școală« — de Petru Pantea inv. dir. în Recea. În jurul acestei conferințe s'a desfășurat o discuție importantă la care au luat parte toți membrii corpului didactic, dintre cari G. Moigrădeanu, pe baza psihologiei lui Claparédé, face gruparea metodelor cercetării inteligenței iar D-l Ioan Fathi

subrev. școlar, felicită ideea D-lui președinte pentru designarea unui asemenea important studiu, ignorat până acuma și recomandă o mulțime de cărți de acest gen din autori români și străini.

S'a discutat chestia »Asociația de ajutorare a fam. de învățători decedați.« — raportor fiind D-l Ioan Dragoș inv. dir. Căjăluș.

S'a verificat și aprobat — Contul de gestiune, a anilor 1919—1926 și încasat taxele de membrii din 1928—1929.

La propuneri diverse: D-l Subrev. școlar Ioan Fathi, provocându-se la cuvântul de deschidere a D-lui președinte, propune ca pentru schimbarea unor articoli din lege și regulament, precum și prelucrarea programei analitice, conform cerințelor școalelor rurale, să se instituiască o comisie care va studia amănunțit chestia și va fi debătută în adunarea de primăvară a subsecției înaintându-se celor în drept. Adunarea designează comisia în persoanele D-nilor: Nicolae Căprar, Ioan Dragoș, Nicolae Mărcuș, Gavril Moigrădeanu, Ioan Petrișor și Teodor Gordan.

D-l subrev. Ioan Fathi mai amintește și modul de achiziționare a materialului didactic necesar școalei, deoarece a constatat cu durere, că lipsește complectamente din majoritatea școlilor. D-sa propune și adunarea hotărăște ca D-l N. Căprar să fie delegat din partea subsecției pentru ridicarea materialului dela Casa școalelor contra unei sume anticipată de direcțiunile școlare, pentru cheltuelile ivite cu transportarea. primind inventarul școalei și o plenipotență

D-l Simion Oros Preș. Secției »Sălaj« dă deslușirile necesare și face cunoscut adunării, planul de descentralizare a »Casei de ajutorare a corpului didactic« — arătând beneficiul acestei instituții, precum și avantajile ce decurg din această descentralizare. Sfătuște pe D-nii colegi ca în interesul propriu să se înscrie cu toții la aceasta instituțiune.

După finirea programului membrii corpului didactic au participat la masă comună, unde s'au ridicat mai multe toasturi, dintre cari remarcăm pe a D-lui Simion Oros preș. Secției, toastând pentru colegul Ioan Șimon inv. dir. în Bănișor, cu ocazia trecerei D-sale la pensie, după o muncă de peste 36 ani în serviciul națiunii, fiind un învățător a cărui muncă a fost întotdeauna »lăudabilă, foarte bine, apreciată de organele

de control, deși a trebuit și chiar a suferit foarte mult de la foștii asupritori ai românismului. Voiau să-i statifice școala, să-i știrbească existența vieții, însă nu degeaba a alergat pedestru, prin ploaie, noroiu și zăpadă pe la forurile competente, deoarece ș'a menținut drepturile sale personale și a apărat interesele școlii. A răspuns cu ochii scăldați în lacrimi părându-i rău, că deacum va părăsi școala și copii pe cari i-a iubit atât de mult.

Cu această ocazie s'a făcut apel la simțul de jertfă a fiecărui membru al corpului didactic, pentru ca să ajutore din puținul lor pe un bătrân dascăl, care după ce ș'a sacrificat ultima forță pe altarul sacru al națiunii românești, este uitat într'un colț de țară, fără adăpost: fără casă și fără masă și fără de o haină bună cu care să-și aperse familia istovitu-și trup, în contra intemperiilor vremii, să-i aline suferințele grele ale vieții urgisite, să uite din amărăciunile vieții de pensionar, care viață și trai nu le-ar merita. Membrii corpului didactic din Subsecție prin o contribuție benevolă, vrednică de cele mai sincere mulțumiri, dovedind cele mai sublime sentimente creștinești, contribuiesc: Ioan Dragoș, Nicolae Căprar, Gavril Moigrădeanu și Const. Crețoiu cu câte 100 Lei.

Doamna Elena Cadar 60 Lei. Victor Cordiș, Teodor Gordan, Lucreția Sabou, Ioan Petrișor, Traian Hendea, Petru Pantea, Maria Culcear, Ioan Șimon, Felicia Bran și Vicuța Makșai câte 50 Lei. Ioan Bölöni, Leontina Moldovan, Leontina Bran. Niculae Pop, Iuliu Achim și Ignațiu Benedek câte 40 Lei. Luca Pop 30 Lei. Elena Ciocian, Grigore Braya, Ioan Moș, Drag. Petculescu, Dumitru Joldea, Valeriu Vanca, Aug. Pop, Irina Sima, Gheorghe Balaj și Aurel Iepurean câte 20 Lei. Total: 1340 Lei (unamietreisute patruzeci) care sumă prin casierul subsecției s'a trimis casierului general a Secției.

Sperăm că actul filantropic a donatorilor de mai sus va fi imitat de toți colegii, contribuind prin simțul lor creștinesc și dragostea colegială, la ameliorarea soartei vitrege ce i-a fost destinată colegului bătrân: Mihai Bob din Chereușa.

Cătălul, la 5 Decembrie 1929.

In numele com. de con.
Gavril Moigrădeanu
secr. subsecției.

Ș T I R I

— **Avansări.** Ministerul Instrucțiunii cu ordinul No. 186.256 - 1929 a numit pe D-l *Demetriu Mărginean* în postul de revizor școlar al jud. Sălaj, iar pe D-l *Nicolae Niștor*, inspector școlar primar la Directoratul din Cluj cu data de 1 Ianuarie a. c.

Li felicităm pentru avansarea meritată și le dorim spor la munca grea, ce-i așteaptă în noua formațiune a administrației școlare, de care legăm cele mai bune speranțe.

— **Directori ministeriali locali** au fost numiți Domnii: Sever Bocu pentru Bănat, Dr. Aurel Dobrescu — Cluj, Sanciuc Săveanu — Bucovina D. Moldovanu — Basarabia, I. Cămărășescu — București, V. Rădulescu — Oltenia, și ing. C. Hoiescu — Moldova, cari au și depus jurământul.

Cu conducerea serviciilor școlare la directoratul din Cluj au fost delegați Domnii: *Dr. V. Seni*, șeful serviciului; *Tr. Gherman*, la secția inv. normal. secundar și seminarial; *Silviu Teșosu*, la secția culte-arte și inv. confes. și particular și *C. Iencică*, *Tr. Șuteu* și *Nic. Niștor* la inv. primar în calitate de inspectori școlari.

— **Descentralizarea administrației școlare.** Urmând ca dela 1 Ianuarie să se aplice noua lege administrativă, ministerul instrucțiunii a făcut

următoarea repartiție a inspectoratelor generale școlare pe directorate regionale.

Inspectoratele regionale din Brașov, Sibiu și Oradea au fost înglobate serviciului școlar dela directoratul Cluj; inspectoratele din Buzău, Pitești și Constanța la Directoratul București; inspectoratele din Galați și Bacău, la directoratul Iași, cu excepția județelor din sudul Basarabiei cari vor depinde, împreună cu celelalte județe din această provincie, de directoratul Chișinău.

Județele din Oltenia și cele din Banat vor depinde de directoratele respective din Craiova și Timișoara, iar județele inspectoratului al XIV-lea școlar va depinde de directoratul din Cernăuți.

Personalul inspectoratelor a fost în întregime păstrat și încadrat la cele șapte directorate regionale.

Arhivele celor cincisprezece inspectorate regionale, vor fi duse în cel mai scurt timp, la directoratele respective.

Cununie. D-șoara Emilia Marton, învățătoare și d-l Liviu Trufașiu, absolvent de teologie, și au serbat cununia în Cehul-Silv., la 2 Ianuarie a. c. Felicitări!

• — **O importantă invențiune românească.** Ziarele americane se ocupă pe coloane întregi cu invenția preotului

român Livius Fogaș A născocit o corabie care nu se poate scufunda niciodată și cu o iuteală neobișnuit de mare, 200 mile pe oră, își face drumul pe mare.

Încercarea cu succes depășește a făcut pe Iacul Silveci.

E interesant de știut că părintele Fogaș a fost trimis din partea episcopiei unite române în anul 1927 în America. Înainte a dezvoltat o activitate conștiințioasă în administrația fondurilor diecezane din Oradea.

Cariera de preot a fost îmbrățișată de inventator numai după ce din cauza situației sale materiale a fost nevoit să renunțe la cariera de inginer.

N'a renunțat însă pentru nici o clipă la studii tehnice, continue, al căror rezultat fabricat a stârnit acum mirarea sinceră a cercurilor competente.

Noi, români și Orădani, cu deosebită bucurie înregistrăm noua victorie a geniului român.

Am adresat o scrisoare d-lui L. Fogaș, rugându-l să ne dea amănunte despre invenția sa. La timp vom reveni.

— **Inaugurarea cursului de limba și literatura română la Universitatea din Roma.** Zilele trecute s'a inaugurat printr'o conferință a profesorului Claudiu Isopescu, cursul oficial de limba și literatura română la universitatea din Roma.

Au asistat la această inaugurare o samă dintre cele mai mari personalități ale culturii italiene contemporane, în frunte cu Rectorul Universității,

Din partea Legăției României a fost de față d-l ministru D. Ghica și colonelul David Popescu, atașatul nostru militar, unul care face cinsto uni-formei românești peste granițe.

Conferința d-lui Claudiu Isopescu despre „Influența italiană asupra începuturilor teatrului liric și dramatic la Români“ a făcut cea mai excelentă impresie.

Cursurile d-sale la Universitatea din Roma sunt urmărite cu un viu interes de către intelectualii și studenții italieni. Aceste cursuri alături de neobosită activitate a prof. Isopescu și a colaboratorilor săi — între cari însemnăm cu cea mai mare recunoștință doamnei A. Silvestri-Giorgi, traducătoarea „Năpastei“ lui Caragiale vor face aici o atmosferă tot mai favorabilă țării noastre.

Față de uriașa propagandă ungurească, acțiunea profesorului Claudiu Isopescu se afirmă tenace pe zi ce trece, fără a i se da însă din partea oficialității noastre, sprijinul cuvenit.

Acțiunea prof. Isopescu în Italia trebuie încurajată din toate puterile. Statul trebuie să-i pună la dispoziție mijloacele necesare pentru a putea duce înainte opera începută cu atâtea isbânzi, aici unde propaganda ungurească se sprijină pe mijloace neînchipuit de puternice.

În ultimii ani prof. Isopescu a dat dovezi că având tragere de inimă se poate lucra cu folos peste granițe.

(„Gaz. de V.“) Ion Grăunte.

— **Schimbări în administrație. — Reducerea plășilor,** proiectată de guvern pentru țara întreagă, a adus cu sine și în județul nostru scărițarea lor dela 10 la 8, urmând să se desființeze plășile Buciumi și Supurul de Jos. Comuncle apărținătoare vor trece la plășile vecine.

Comuna *Tusa* se reîncorporează la Sălaj, iar *Trestia* la jud. Cluj.

— **Suprimarea timbrilor de asistență** Incepând dela 1 Ianuarie se suprimă timbrele de ajutor la corespondențe și telegrame. În schimb francarea corespondenței se va face cu timbre de 6 lei în loc de 5 cum era până acum. Pe anul 1930 regia autonomă P. T. T. va plăti ministerului sănătății în patru rate trimestriale o sumă de bani egală cu produsul taxelor de asistență socială.

— **Corespondența autorităților.** Cu 1 Ianuarie a. e. a încetat dreptul tuturor autorităților de a corespunde gratuit s'au luat următoarele măsuri:

„Intrucât repartitia sumelor înscrise în bugetul general al Statului pe anul 1930, nu a fost făcută, Autorităților exterioare, Direcția Generală P. T. T. a dispus ca în cursul lunii Ianuarie a. e. oficiile poștale să elibereze la cererea formată a autorităților, timbre speciale pe credit contra unei chitanțe netimbrate în dublu exemplar, semnată de șeful Autorității respective, urmând ca această chitanță să poarte același număr de conți, care s'a atribuit

Autorităților pentru telegramele și convorbirile telefonice acreditate.

Mesageriile prezentate de Autorități, — pentru a nu suferi întârzieri, vor fi primite de oficii în luna Ianuarie a. e. și taxate în creditare de taxe, — până ce Autoritățile exterioare, — vor primi dispozițiuni.”

— **Serviciul telegrafic în gări** Direcțiunea generală a C. F. R. atrage atențiunea publicului călător asupra măsurilor luate, în sensul cărora orice gară, în sensul cărora biron de mișcare, este obligată a primi și transmite telegramele călătorilor.

— **Din greșelile justiției.** Zilele acestea a încetat din viață la Roma unul din cei mai mari financiari de acolo. Deschizându-i-se testamentul, s'au găsit următoarele rânduri: „Las toată averea mea ocașului Anatolio Fardini care a fost condamnat la muncă silnică pe viață pentru o crimă pe care în realitate am făcut-o eu. Dacă Anatolio mă iartă pentru că a suferit pe nedrept din cauza mea, să deie o parte din avere soției și copiilor mei, ca să aibă din ce trăi.”

Justiția înștiințată, a eliberat imediat pe Fardini, care a împărțit averea moștenită cu urmașii bancherului.

Mg.

— **Lista Consiliului județean** s'a întocmit și depus în zilele trecute fără zgomot. Din 36 membrii sunt trecuți pe listă: 23 români, 11 unguri și 2 șvabi. Clasele sociale sunt reprezentate în modul următor: advocați 8 (4 rom.), preoți 12

(rom.), profesori 4 (1 rom.), proprietari 8 (2 rom.), farmacist 1 (rom.) director de bancă 1 (rom.), comerciant 1 (rom.), industriaș 1 (rom) și *nici un singur învățător*, deși peste 530 membri români și 160 minoritari, este cu cea mai numeroasă corporațiune. Va să zică școala primară rămâne fără reprezentant, întrucât revizorul școlar ca membru de drept are numai vot consultativ. Destul de slab sunt reprezentați prin 1 membru și profesorii secundari dela 3 licee, 2 școli normale și 2 gimnazii de stat toate românești. Publicăm știrea fără comentar.

— **Intocmirea statelor de plată** In ziua de 16 Ianuarie crt. au sosit la Revizorul

școlar instrucțiunile Onoratului Minister referitor la întocmirea statelor conform nouilor norme de salarizare. Imediat s'au luat în lucrare și în 5—6 zile se vor termina. Se sperează că până la sfârșitul luni se vor putea ordona. Întârzierea a provenit din cauza dificultăților tehnice, a socotelilor făcute la Minister pentru stabilirea salariilor conform noului buget. Ca să se formeze o idee de îmbunătățirile aduse în salarizarea corpului didactic comunicăm că un învățător rural provizor va primi la mână dela 1 Ian. 1930 un plus lunar de L. 273 și un inv. rural grad. I cu 5 gradați L. 985.

† **Ioan Luca.** Învățămantul românesc înregistrează o mare pierdere, prin trecerea la cele vecinice în ziua de 18 Ianuarie 1930, a unui devotat luptător și neobosit muncitor al culturii naționale, în persoana regretatului Ioan Luca, profesor la școala normală de băieți din Zălau.

Activitatea sa dezvoltată cu multă pricepere și zel în ogorul neamului, timp de aproape un jumătate de veac, a produs roade neperitoare în sufletele acelor cari au avut norocul să se încălzească din razele de lumină ale acestui mare dascăl. Generații întregi vor slăvi munca sa cinstită și neprihănită care la ridicat la personalitatea dascălului adevărat și va rămâne în analele învățămantului ca un model integru al cinstei și datoriei, luminând cu pilda sa pentru veacuri întregi calea ce trebuie să-o urmeze generația viitoare.

Deplângem dispariția lui din mijlocul nostru și îi aducem memoriei sale omagiile noastre de mulțumire și recunoștință pentru munca depusă pe altarul națiunii.

ODIHNEASCĂ ÎN PACE!

(dm.)

PARTEA OFICIALĂ

In această parte a revistei se vor publica toate ordonanțele și circularele autorităților școlare superioare. Datorința directorilor și a conducătorilor autorităților școlare subalterne este, ca îndată după primirea revistei, să le înregistreze și execute conștiincios, în cel mai scurt timp.

Revizoratul școlar al județului Sălaj.

No. 100—1930.

Circulară

Gătre toți membrii corpului didactic primar din jud. Sălaj.

În baza Deciziei Onor. Minister al Instrucțiunii publice cu No. 186.256 din 31 Decembrie 1929 am luat în primire postul de Revizor școlar al jud. Sălaj, în locul D-lui Ioan Mango, fostul titular al acestui post și trecut la pensie din oficiu, în urma dispozițiilor legii de organizarea Ministerelor, pe ziua de 1 Ianuarie 1930.

În acest moment solemn, care constituie un eveniment în viața sufletului meu, îndeplinesc una dintre primele și cele mai importante datorii ce se desprind din noianul preocupărilor mele, adresând colaboratorilor mei de muncă comună un sincer salut izvorât din dragostea, dorul de prosperitate și speranța ducerii la izbândă a muncii noastre desinteresată, depusă cu atât de mare idealism și abnegație excesivă în serviciul Neamului, Statului și a întregii societății omenеști.

Entuziasmul ce mă stăpânește este cu atât mai justificat, întrucât cuvântul meu către învățătorimea din Sălaj se adresează fraților angajați la cultivarea aceluiaș ogor și camarazilor de luptă în arena comună a ofenzivei culturale. Aceasta ofenzivă, izbucnită din geniul național încătușat, a fost susținută cu forțe co-

mune, de căldura unui avânt creator a muncii constructive, în domeniul școlii românești, în cursul celor 10 ani destinați trecutului și istoriei și cari ne vor mângăia doar cu amintirile primului elan și a emoțiilor până la lacrimi, simțite în primii ani de desrobire și libertate a școlii românești.

Dar amintirile și experiențele trecutului depozitate în subconștientul sufletului nostru ne vor călăuzi și în viitor, luminându-ne calea ce trebuie să o străbatem.

Incredințându-mi-se drapelul școlii românești și a învățătorimei din acest județ de graniță, în aceste clipe de adâncă emoție sufletească, mă cuprinde un fior. Fiorul răspunderii și identificarea ființei mele întru toate cu aspirațiile și nădejtile acestui drapel. Ascultând de glasul conștiinței, mă închin cu reverința cuvenită și cucernicie creștinească în fața lui, simbolul suferințelor, umilirilor și impilărilor din trecut și speranța spre mai bine în viitor.

Dacă în cei zece ani de școală românească am avut deosebită fericire să fiu, din poziție de conducere, un devotat și modest luptător al drapelului nostru, având posibilitatea să cunosc durerile, bucuriile și idealismul sufletului dascălesc: aceasta împrejurare mă îndreptățește să cred cu tot optimismul, că prin ajutorul forțelor și brațelor viguroase puse la contribuție comună *vom putea apăra cu demnitate, cinste, energie și bărbăție* drapelul școlii românești din Sălaj, făcându-ne vrednici urmași ai luptătorilor din trecut și-l vom putea lăsa incununat de glorie și mărire generațiilor viitoare.

* * *

Prima fază a perioadei de organizare și creiere a învățământului românesc din județul nostru, în cei zece ani ce ne stau la spate, s'a încheiat în mod satisfăcător. Zic »prima fază« deoarece perioada de organizare nu s'a terminat. Procesul de consolidare în toate domeniile vieții publice început după războiu încă nu s'a sfârșit. Valurile produse pe urma lui au

foșt mult mai puternice, ca să se poată liniști complet. S'a consumat multă energie, s'a prestat o muncă titanică și o mare doză de idealism a încălzit sufletele dăscălești.

Cu toate aceste, privind situația prin prisma obiectivității, fără a ne lăsa stăpâniți de sentimentele pesimiste, constatăm, că roadele realizate n'ar fi în raport cu însămânțările făcute. Deși la încheierea prirei decade a școlii naționale libere înregistrăm cu mulțumire sufletească progresele atinse, simțim totuși în jurul nostru o atmosferă îmbăcsită.

În evoluția socială s'a ivit ceva anormal. Spiritele enervate și neastâmpărate nu-și gășesc odihna. Parcă fiecare dorește altceva, fără a putea preciza ce. Idealismul pare în depreciare tot mai bruscă. Scepticismul și superficialitatea au un teren prielnic. Lumea s'a egoistisit. Realismul și viața frivolă cuceresc terenul. Și toate aceste ca rezultate unei civilizații moderne și ușoare, care periclitează edificiul moralității, unde trebuie să se facă o adevărată educație și să se modeleze sufletele cetățenilor de mâine. Aceasta molimă dezastruoasă s'a încuibat și în mediul școlar.

Nu suntem — Doamne păzește — împotriva civilizației, ci o dorim. Dorim, însă, o civilizație bazată pe o cultură adevărată și un fond moral.

* * *

Bazându-mă pe adevărul încontestabil, că emanciparea societății din criza morală generală ce traversează epoca noastră după războiu, este în funcție de puterea de vitalitate a tineretului nostru: socot că, în educarea și formarea acestei forțe rege eratoare, biserica și școala au rolul deopotrivă de important.

Pentru aceste instituții tineretul rămâne un câmp comun de muncă. Amândouă trebuie să modeleze sufletul copilului, arătându-i calea în viitor. Sunt obligate să acționeze în mod efectiv, să direcționeze și să vegheze fericirea tineretului.

Dacă în trecut biserica a păzit și apărat cu atâta demnitate patrimoniul nostru strămoșesc: *limba, legea*

și credința, cu atât mai vârtos trebuie să o facă astăzi, când temeliele sufletului omenesc sunt sdruncinate și lumea se abate dela izvorul moralei și iubirei de Dumnezeu. Tendințe subversive și de rea credință rod la temelia societății, producând o viață anormală și o scădere bruscă a vitalității omenești.

Iată pentru ce chem învățătorimea la o colaborare sinceră cu slujitorii bisericii, cu organele administrative și cu toți factorii conducători ai societății.

Câmpul nostru de activitate este foarte vast. Să-l păzim cu mare grijă, să nu-l cucerească și devasteze dușmanii.

* * *

În fața dușmanilor mulțipli și a curențelor ce planează deasupra capului și caută să zădărnicească opera noastră școlară, se impune verificarea și analizarea armelor de luptă de care dispunem.

Eu cred că, întreaga muncă dascălească trebuie să aibă la temelie *dragoste, pace și credință*, principiile moralei creștine. Aceste principii, călăuzind pe învățător în toate acțiunile sale, vor cimenta în opera sa constructivă nota distinctă a moralității.

Incontestabil, pentru desăvârșirea operei de educație și instrucție, pe lângă o muncă temeinică se pretinde învățătorului și o cultură superioară și aleasă, care-i crează prestigiul în societate și în fața elevilor.

Cred încă, că pe lângă o cultură profesională superioară, învățătorul are nevoie de o situație materială cel puțin tolerabilă.

Este adevărat că, istoria învățământului primar e bogată în duioase jertfe de martiraj. Învățători tineri, plini de energii și idealism, s'au stins sub povara celei mal negre mizerii, făcând apostolatul până la epuizarea și istovirea tuturor puterilor. Vedem învățători îmbătrâniți în cinste, purtând crucea mizeriilor o viață întreagă.

Acest fapt dureros însă, nu poate face un titlu de onoare societății, de felul cum înțelege să remunereze slujitorii școlai.

Învățătorul lipsit de cele mai elementare și nepretențioase mijloace materiale, nu va putea prezenta autoritatea și prestigiul cuvenit în fața sătenilor și îi va lipsi liniștea necesară și entuziasmul de-a făuri suflete în laboratorul său. În mediul dela sate, unde viața intelectuală licărește ca o palidă lumină, învățătorul trebuie să aibă posibilitatea să citească zilnic cel puțin o gazetă bună; să consulte reviste de specialitate profesională și câte-o carte.

Cele mai puternice arme ale învățătorului în ofensiva culturală sunt deci: *Cultura și bună starea materială.*

Dacă e adevărat, că fără aceste arme toate sforțările sunt zadarnice, nu e mai puțin adevărat, că se impune ca o necesitate imperioasă, procurarea lor. Pentru a le putea câștiga vom lupta cu demnitate și perseverență, utilizând numai mijloace, cari cadrează cu sublimul misiunii noastre. Acestea se sintetizează într'o muncă continuă fără popas.

Dacă vom prepara bine solul și-l vom însămânța cu sămânță bună și sănătoasă și vom cultiva cu grijă creșterea plantelor, avem tot dreptul să nădăjduim într'o recoltă abundentă. Munca sistematică și ordonată sporește atât binele propriu cât și cel comun.

Puterea depusă în mâinile învățătorilor este mult mai mare decât se arată la prima înfățișare. Cu atât mai mare îi este însă și răspunderea ce-i apasă umerii.

Regenerarea societății; restabilirea echilibrului sufletesc; intoarcerea la o existență normală; purificarea moravurilor și reintronarea vieții normale, bazată pe respectul și iubirea de Dumnezeu; ridicarea maselor la nivelul culturii occidentale și la o stare economică înfloritoare; desvoltarea sentimentului și a demnității naționale și alimentarea lor din izvoarele virtuților strămoșilor noștri etc., sunt tot atâtea probleme ce și așteaptă rezolvarea dela activitatea învățătorului.

Ameliorarea situației materiale a învățătorului e în funcție de felul cum știe să-și desăvârșească opera sa. Pe măsura apropierii de perfecționarea operei, va

înțelege și societatea misiunea minunată a învățătorului și-l va respecta în consecință.

* * *

Spre apropierea scopului, învățătorimea din Sălaj trebuie să constituie un organism sănătos și indisolubil, iar inima acestui organism să fie revizoratul școlar. Eventuale boale sau răni trebuie vindecate, căci numai un organism sănătos e capabil de muncă rezistentă, de vitalitate și o funcționare armonică. În vederea marilor realizări să se cultive sentimentul de solidaritate și respectul reciproc. Respectându-ne pe noi înșine, ne vor respecta și alții și va crește prestigiul corpului învățătoresc. O nouă ideologie va vibra în mediul ce-l înconjură. Se vor risipi și ultimele rămășițe medievale din sufletele unora, cari privesc în învățători și astăzi o jumătate de om, fără pregătire și îl sfidează și ignorează în naivitatea lor.

Cât mă privește declar că, primind greaua sarcină a conducerii, nu cunosc prieteni sau dușmani, rude sau străini, ci voi privi omul în totdeauna prin prisma datoriei. Interesul comun trebuie să primeze, iar interesele personale vor fi susținute în măsura ce se vor putea armoniza cu interesul comun.

Doresc ca, prin revizoratul școlar să-și poată aranja învățătorul toate agendele, fără să mai alege ca un cerșetor pe la ușile altora. Revizoratul este prima autoritate a învățătorului și aci va primi alinarea durerilor sale.

Vă chem deci, la continuarea muncii serioase, bazată pe pace și dragoste. Pe temelii solide depuse în cursul celor zece ani, să continuăm construcția marelui edificiu al culturii naționale.

Animat de aceste gânduri, în semnul dragostei și al păcii, deschid brațele pentru toți, în dorința ferbinte de a duce la izbândă și glorie drapelul școalei românești din Sălaj, spre cinstea noastră; spre binele nației și a statului și spre mărirea lui Dumnezeu.

Zălau, la 8 Ianuarie 1930.

Revizor școlar:

D. Mărgineanu.

No. 27—1930. — *Francarea corespondenței oficiale.* — Cu începere de la 1 Ianuarie 1930, intrând în vigoare legea de comercializarea Casei Autonome P. T. T. toată corespondența oficială va trebui francată după tariful oficial cu un timbru special, care se va procura de la oficiile postale respective. — În consecință, puuom în vedere tuturor direcțiunilor școlare și comitetelor să nu mai expedieze nici o corespondență oficială netimbrată. — Pentru orientare publicăm tariful oficial spre știre și conformare. — Copie. — Direcțiunea Generală a Poștelor, Telefoanelor și Telegrafelor. — Extras din tariful poștal intern pentru uzul autorităților de stat, județ și comună. — Pentru o scrisoare adresată loco până la 20 grame 4 lei, iar de fiecare 20 grame sau fracțiune de 20 gr. în plus încă câte 2 lei. — Pentru o scrisoare adresată în orice altă localitate din țară, până la 20 gr. 6 lei, iar de fiecare 20 gr. sau de fracțiune de 20 gr. în plus încă câte 2 lei. — Pentru o carte postală simplă 2 lei. — Pentru o carte postală ilustrată 3 lei. — Pentru imprimare de fiecare 50 grame 1 leu — Pentru cărți didactice literare sau științifice, cataloage și prospecte de librărie și editură, de fiecare 50 gr. 50 b. — Pentru ziare și reviste periodice, de fiecare 50 gr. 25 bani. — Pentru imprimare uzitate de orbi, de fiecare 1000 gr. 25 bani. — Pentru hârtii de afaceri, expediate deschis, până la 250 gr. 5 lei, iar pentru fiecare 50 gr. sau fracțiune de 50 gr. în plus încă 1 lei. — Pentru probe de mărfuri până la 100 gr. 3 lei, iar pentru fiecare 50 gr. sau fracțiune de 50 gr. încă câte 1 lei. — Taxa fixă de recomandare, pentru fiecare obiect 10 lei. — Pentru adevărarea de primire postală a obiectelor înregistrate 10 lei. — Pentru fiecare obiect simplu sau recomandat de expres 30 lei. — La obiectele de mesagerii pentru greutate: — La pachete, gropuri și casete, de fiecare kgr. sau fracțiune câte 8 lei. — La pachete cu cărți didactice, literare sau științifice de fiecare kgr. fracțiune câte 4 lei. — La scrisori cu valoare declarată pentru greutate aceleași taxe ca la obiectele recomandate. — Pentru valoarea declarată la pachete, gropuri, casete și scrisori, până la 10.000 lei de fiecare 1000 lei câte 3 lei, iar pentru valorile mai mari de 10.000 lei, de fiecare 1000 lei încă câte 1 leu. — Pentru mesagerii voluminoase sau fragile, taxa de greutate se sporește cu 50%. — Pentru ducerea la domiciliu, ca drept de factaj, de fiecare obiect și pentru fiecare 5 kgr. sau fracțiune de 5 kgr. câte 5 lei. — Pentru orice obiect neridicat în 3 zile de avizare, taxa de magazinaj de fiecare zi 2 lei, cu un maximum de fiecare obiect de 200 lei. — Extras din legea pentru crearea regiei autonome P. T. T. publicată în Monitorul Oficial din 3 August 1929. — Art. 33. Toate serviciile poștale, precum și transporturile efectuate de Regia Autonomă P. T. T. inclusiv a celor efectuate pentru diferitele autorități și servicii publice, vor fi plătite tarifele în vigoare la epoca împlinirii lor.

No. 157. Zălau, la 17 Ianuarie 1930. — *Corespondența oficială.* — În vederea simplificării corespondenței oficiale și rezolvirea ei în mod cât mai expeditiv, comunicăm spre știre și conformare dispozițiile de mai jos: — 1. Orice raport sau petiție se va înainta pe cale ierarhică, prin autoritățile școlare imediat chiar și în cazul când soluționarea chestiunii cade în competența autorității superioare. Membrii corpului didactic prin direcțiunile școlare și direcțiunile pe calea revizoratului școlar. — Rapoarte și petiții înaintate pe altă cale nu se vor lua în considerare. — 2 Corespondența se va reduce la minimum posibil. Autorităților școlare nu se va înainta rapoarte decât în chestiuni ce reclină dispoziția necondiționată a autorităților școlare. — Ordinelor superioare se va răspunde însă cu cea mai mare promptitudine. — 3. Procesele verbale din ședințele lunare didactice nu se vor mai înainta Revizoratului școlar pentru aprobare, ci se vor trece în codica specială spre acest scop, care se va prezenta organelor de control la inspecțiile școlare. — Conferințele lunare se vor ține regulat la fiecare școală cu doi sau mai mulți învățători între 1—5 a luni — Despre chestiunile discutate în conferințe și în general demersul învățământului Domnii Directori vor înainta Revizoratului școlar la sfârșitul fiecărui trimestru câte un raport sumar (și dela școlile cu un singur învățător). Arătând frecvența; starea igienică; progresul; Starea materială a școlii; Evenimentele mai de seamă și propuneri. — 4. După posibilitate soluțiile revizoratului și a comitetului școlar județean se vor publica în revistă cu indicarea No oficial. Fiecare școală va lua act de partea ce o interesează, trecând la dosarul chestiunii Nr. de aprobare cu rezoluția și Nrul revistei. — 5. La înaintarea rapoartelor Dnii Directori vor face propuneri concrete cu indicarea art. din lege sau regulament. — Pentru chestiuni personale se vor anexa și mărci poștale de răspuns.

No. 5640, Zălau, la 31 Decembrie 1929. — *Intregirea ședințelor cercurilor culturale.* — Având în vedere, că cercurile culturale cu sediul în Aripniș, Băsești, Sălățiș, Sălsig, Jibou, Chechiș, Someș-Odorheiu, Supurul de jos, Hodod, Unimăt, Șimleu, Halmoșd, Nușfălău, Porți, Giurtelecul Șimleului, Bobota, Tășnad, Santău, Sărăud, Căuaș, Boian, Chereușa, Andrid, Vășad și Valea lui Mihaiu nu s'au conformat Deciziuni Ministeriale Nr. 143941—1929, punctul b) (publicată în „Școala Noastră“ No. 20 pag. 698) și instrucțiunilor primite în consfătuirea care a avut loc în biroul Revizoratului școlar la 19 Octomvrie a. c. de a ținea în fie care lună câte o ședință începând din Octomvrie până în Maiu inclusiv, invităm pe Dnii Președinți să ia măsuri, ca să se țină ședințe și în lunile cari un le-au prevăzut în program. — Pentru nexecutarea acestei dispoziții se fac răspunzători.

No. 6599. Zălau, la 9 Ianuarie 1930, — *Dispensa dela cursuri a elevilor de conf. ref. și lut.* — Ministerul Instrucțiunii publice cu ordinul Nr. 165602—1929, a dispus ca în ziua de 31 Octombrie a fiecărui an, elevii de confesiune reformată și luterană dela școlile statului sunt dispensați dela cursuri.

No. 6710—1929. Zălau, la 9 Ianuarie 1930. — *Di. Paul Miclea înv. dir. Cehul-Silvaniei.* — Conform ord. Insp. școlar Nr. 15183—1929, ca răspuns la cererea Dv. Vă comunicăm, că scoaterea la pensie a unui membru al corpului didactic primar nu se poate face, decât în condițiile prevăzuta la art. 130 din legea înv. primar.

No. 6741—1929. Zălau, la 11 Ianuarie 1930. — *Direcțiunea școlii primare de stat Nusfalău.* — Dacă preotul ref. refuză să predea studiul religiei elevilor ai căror părinți au trecut dela confesiunea ref. la bapțiști, studiul religiei se va preda în toate orele și tuturor elevilor do către învățătorii de conf. ref. conf. art. 61 din legea învățământului și art. 105 din regulament.

No. 5. Zălau, la 2 Ianuarie 1930. — *Declarațiile pentru înscriere la școală sunt scutite de timbru.* — Ca ordinul Ministerial Nr. 126703—1929, s'a hotărât ca declarațiile ce urmează, conf. art. 29, din Regulamentul legii învățământului, a-se prezenta la înscrierile în școală a elevilor minoritari vor fi scutite de timbru, începând cu anul 1930—31.

No. 7. Zălau, la 3 Ianuarie 1930. — *Interzicerea funcționării cursurilor complimentare băieți cu fete* — Onor. Minister al Instrucțiunii cu ordinul Nr. 175949—1929, a interzis să mai funcționeze cursurile complimentare (cl. V., VI., VII.) la oaltă băieți cu fete. — În urmiare, punem în vedere tuturor direcțiunilor școlare, unde funcționează clasele suprăprimire, să separeze băieții de fete făcând cursuri cu băieții la parte și fetele de altă parte la ore deosebite și intrucât e posibil nu în aceeaș zi. — În ce privește întocmirea orarelor se lasă la atitudinea direcțiunilor școlare, având în vedere — bine înțeles minimum de ore săptămânale conform art. 108, din regulament. — Executarea acestor dispozițiuni se va urmări de aproape.

No. 23. Zălau, la 16 Ianuarie 1930. — *Di. V. Robu, înv. Băsești.* — La cererea pentru inspecția specială în vederca avansării la grad. I, în baza ordinului Inspectoratului școlar No. 13468—1929, trebue să se anexeze toate procesele verbale de inspecție din timpul stagiului de 6 ani, ca înv. de gradul II-lea.

No. 30. Zălau, la 8 Ianuarie 1930. — *Dl. A: Bodi, Corund.*
— La rap. No. 38—1929, Vă comunicăm că în chestia propriilor judecătorești să vă adresați judecătoriei de ocol sau creditorului. Revizoratul nu are competența să schimbe sentința judecătorească.

No. 50. Zălau, la 16 Ianuarie 1930. — *Aplicarea amenzilor școlare.* — Cu problema amenzilor școlare ne-am ocupat în mai multe rânduri atât în coloanele revistei noastre (vezi „Frecvența școlară” din „Școala Noastră” 1927, pag. 255) cât și în conferințele de circumscripții ținute în toamna anului 1928, ca o concluzie finală că aplicarea lor să se facă numai ca ultimul mijloc de constrângere. — Comunicăm mai jos în copie ordinul Onor. Minister al Instrucțiunii publice privitor la aplicarea amenzilor școlare pentru strictă conformare. — „Domnule Revizor, Prin circulari anterioare v'am atras atențiunea că aplicarea amenzilor școlare la învățământul primar să nu se întrebuițeze ca mijloc de constrângere de a aduce copii la școală decât numai în cazuri extreme, de rea voință din partea părinților și numai după ce toate celelalte mijloace au fost întrebuițate ca chemări, îndemnuri, sfaturi, avertizări de amendă, etc. Cu toate dispozițiile date ni se semnalează totuși că sunt învățători cari dau impresia că utilizează aplicarea amenzilor cu rea credință ca prim și ultim mijloc de constrângere pentru aducerea copiilor la școală, iritând prin aceasta spiritile și provocând dușmăni în potriiva școlii. Vă atragem din nou atențiunea și va rugăm să puneți în vedere învățătorilor, că aplicarea amenzilor școlare conform legii obligativității învățământului, să nu se întrebuițeze ca mijloc de constrângere de cât după ce toate celelalte mijloace au fost epuizate. Urmăriți de aproape executarea acestor măsuri, cum și aceea dată prin circulara Nr 175949 din 12 Decembrie 1929, relativă la frecvența elevilor și elevilor dela cursurile complimentare. — p. Ministru, P. Ghițescu. — p. Dir. Indiscifrabil.

No. 123. Zălau, la 16 Ianuarie 1930. — *Examenul de definitivat în anul 1930* — Având în vedere apropierea examenului de definitivat sesiunea 1930, sunt invitați cei în drept de a se prezenta la acest examen să și înainteze cererile Revizoratului școlar în conformitate cu art. 214 din Regulament, până la data de 31 Ianuarie c. conuscând că cei ce nu-și vor înainta cererea la timp vor fii trecuți pe tablou din oficiu.

No. 130. Zălau, la 16 Ianuarie 1930. — *Vizarea adeverințelor pentru impozite.* — Având în vedere, că mulți învățători își înaintează pentru vizare Revizoratului școlar adeverințele de impozite, invităm corpul didactic, să nu le mai înainteze deoarece

acelea să vizează de directorul școlii respective, conform instrucțiunilor din adevărită.

— Zălau, la 15 Ianuarie 1930. — *Aprobarea proceselor verbale de conferințele didactice din luna Decembrie 1929.* — Cu ordinele Revizoratului școlar notate mai jos s'au aprobat procesele verbale din conferințele corpului didactic ținute în luna Decembrie în comunele indicate în dreptul ordinelor. — Nr. 29—1930. Mănău, Nr. 32—1930. Vălcăul de jos, Nr. 42—1930. Pătal, Nr. 49—1930. Curtuiuşeni, Nr. 66—1930. Moftinul-Mare, Nr. 83—1930. Cehul-Silvaniei, Nr. 84—1930. Bărsăul de sus, Nr. 85—1930. Biişa, Nr. 86—1930. Domăneşti, Nr. 87—1930. Racliş.

Nr. 194. Zălau, la 22 Ianuarie 1930. — *Punerea la dispoziția biurilor de votare a localurilor școlare.* — În conformitate cu ordinul Onor. Minister al Instrucțiunii și al Cultelor Nr. 4361—1930 în localitățile unde vor funcționa secțiile de votare pentru alegerile județene și comunale, se vor pune la dispoziția biurilor de votare pe zilele cât vor ține alegerile.

BCU Cluj / Central U Revizor școlar: **D. Mărgineanu.**

Comitetul școlar județean al jud. Sălaj.

Nr. 100—1030. — *„Enciclopedia Română“ Minerva.* — În legătură cu ordinul nostru circular Nr. 350—1929, invităm Comitetele școlare, unde permit fondurile și vor să-și Comande „Enciclopedia Română Minerva“ pe seama școlilor să înainteze Comitetului școlar județean foaia de comandă în termen de 15 zile pentru a putea face cuvenitele intervenții în scopul reducerii prețului.

Nr. 150. Zălau, la 16 Ianuarie 1930. — *Carnete pentru elevi.* — În legătură cu ordinul Revizoratului școlar Nr. 4031—1928, publicat în revista „Șc. N.“ Nr. 18—19—1928, avem onoarea a Vă face cunoscut, că la Comitetul școlar județean se află un stoc de carnete pentru elevii cursului supraprimar și a școlii de adulți. — Dnii Directori sunt rugați a ne comunica de urgență Nr. carnetelor de câte au lipsă pentru a li se expedia.

Nr. 2267—1029. — *Comitetul școlar din Bozna:* Ne primind răspuns la ordinul nostru Nr. de mai sus, referitor la înaintarea schiței de plan a culturii câmpului de experiență pe anul agricol 1930, Vă punem în vedere din nou al executa în termen de 5 zile.

Nr. 3006—1929. — *Comitetul școlar din Asuașiul de sus*: Vă punem în vedere a înainta aci de urgență contractul dearendarea terenului școlar cum și schița de plan a culturii câmpului de experiență pe anul agricol 1930.

Nr. 3033—1929. — *Comitetul școlar din Giurtelecul-Șiml.*: Raportul Dv. Nr. 29—1929, se aprobă.

Nr. 3593—1929. — *Dl. Gheorghe Alexă inv Urmași lui Iancu*: Vă punem în vedere să achitați în termen de 8 zile a renda terenului școlar din Colonia Urmași lui Vasile Dr. Lucăciu. *Comitetul școlar din Colonia Urmași lui Vasile Dr. Lucăciu*. Am pus în vedere dl. inv. Gheorghe Alexă să-și achite datoria ne achitată aceluși comitet în termen de 8 zile, despre ceace ne veți raporta.

Nr. 3659—1929. — *Comitetul școlar din Subcetate*: Înaintați aci de urgență prosul verbal de evaluarea terenului școlar conf. ord. nostru Nr. 2154—1929.

Nr. 18—1930. — *Comitetul școlar Bănișor*: — Înaintați aci de agență și procesul verbal de evaluarea terenului școlar conf. ord. Nr. 2154—1928.

Zălau, la 16 Ianuarie 1930.

— *Aprobarea diferitelor chestiuni*. — Cu ordinele Comitetului școlar județean notate mai jos s'au aprobat următoarele chestiuni. — *I. Contrate de arendare de anul agricol 1930*. — Nr. 3467—1929. Vălcăul de sus, Nr. 3473—1929. Bodia, Nr. 33—1930. Chilioara, Nr. 35—1930. Vălcăul de jos, Nr. 112—1930. Siciu, Nr. 115—1930. Cheniz, Nr. 117—1930. Băsești, Nr. 133—1930. Ariniș. — *II. Planuri și schițele de cultură a câmpului de experiență pe anul agricol 1930*. — Nr. 3471—1929. Poptelec, Nr. 3495—1929. Săuca, Nr. 3503—1929. Ciocmani, Nr. 3506—1929. Ilișua, Nr. 3511—1929. Vicea, Nr. 3654—1929. Vârșolt, Nr. 14—1930. Noțig, Nr. 15—1930. Sălățig, Nr. 19—1930. Ciomărna, Nr. 34—1930. Chilioara, Nr. 39—1930. Tohat, Nr. 74—1930. Sânmiclăuș, Nr. 113—1930. Hereclean și Nr. 114—1930. Cheniz. — *III. Credite suplimentare pe exercițiul 1929*. — Nr. 3420—1929. Chend, Nr. 3629—1929. Portița, Nr. 3631—1929. Ghirolt, Nr. 3638—1929. Tămășești, Nr. 3640—1929. Zălanoc, Nr. 3643—1929. Căuș, Nr. 3644—1929. Mănuș, Nr. 3645—1929. Firminiș Nr. 3646—1929. Hodod, Nr. 3647—1929. Jibou, Nr. 3648—1929. Camăr, Nr. 3649—1929. Bobota, Nr. 3650—1929. Mal, Nr. 3651—1929. Ghirolt, Nr. 31—1930. Soimus, Nr. 97—1930. Solona, Nr. 98—1930. Cehal, Nr. 132—1930. Recea.

Zălau, la 16 Ianuarie 1930.

Președinte:

Dr. A. Aciu.

Contabil:

D. Mărgineanu.

Asociația Inv. din Jud. Sălaj.

No. 1—1930.

Convocare.

Bazați pe hotărîrea Com. central al Asociației noastre, adusă în ședința din 4 Ianuarie a. c. la P. 5 pe toți acei colegi, cari au semnat Declarații pentru Asociația de ajutorare a familiilor de inv. în caz de moarte, îi convocăm în

ADUNAREA GENERALĂ DE CONSTITUIRE

la Zălau, școala primară de stat, pentru ziua de 22 FEBRUARIE 1930, ora 10 a. m. fix, cu observarea că, la aceasta adunare numai acei inv. vor putea lua parte și vor avea vot decisiv, cari până în ziua adunării au semnat și înaintat Declarațiile de membru.

ORDINEA DE ZI:

1. Deschiderea adunării.
 2. Alegerea biroului provizor pentru conducerea adunării.
(Un președinte și un secretar).
 3. Desbaterea și aprobarea statutelor Asoc. de ajutorare, (publicate în No. 8—9 anul 1927 a rev. Școala Noastră). Raportor Nicolae Căprar, inv. dir. Horoat-Petenia.
 4. Inchiderea adunării.
- Dat din ședința Com. central al Asoc. Inv. din jud. Sălaj, ținută în 4 Ianuarie 1930.

Președinte,
(ss) SIMION OROS.

Secretar,
(ss) V. LOBONȚIU.

No. 2—1930.

Circular,

I.

Având în vedere împrejurarea că, adunarea gen. de constituire a »Asociației de ajutorare a familiilor de inv. pentru caz de moarte« este convocată, pentru ziua de 22 FEBRUARE a. c. rugăm pe toți Colegii cari doresc să fie membrii ai acestei societăți, ca pentru de a putea participa la menționata adunare și a avea vot decisiv acolo, să binevoiască a ne înainta Declarațiile dv membru.

Pe Colegii, cari au depus Declarațiile semnate, îi rugăm stăruitor ca proiectul de statute, care a fost publicat în No. 8—9 anul 1927 al rev. Școala noastră, în vederea eventualelor modificări ce vor trebui făcute să-l studieze temeinic și

schimbările făcute, în formă de propuneri să ni-le înainteze cel târziu până la 10 FEBRUARIE a. c. ca să le avem în vedere la prezentarea în discuție a menționatele statute.

Șimleu, la 7 Ianuarie 1930.

II.

No. 3—1930.

Revenim din nou asupra Circularului nostru No. 77—1929 publicat în rev. »Școala Noastră« No. 17—18 anul 1929 privitor la achitarea taxelor către Asociațiune și rugăm stăruitor pe membrii a se conforma disp. Art. 54 din statute.

Totodată invităm pe d-nii președinți ai subsecțiilor ca să ne trimită urgent :

a) Tabloul membrilor cari au achitat cotizația către Asociație indicând și sumele. Acest tablou se va trimite pe adresa casierului general.

b) Tabloul membrilor cu taxele în restanță se va trimite subsemnatului prezidiu, ca să putem lua măsurile necesare legale față de dînșii, căci Secția noastră are și ea obligațiuni față de Asociația Generală.

Șimleu, la 7 Ianuarie 1930.

III.

No. 4—1930.

În nenumărate rânduri am rugat pe Colegii noștri, căroro li-s'a trimis spre vânzare din broșura : »UNIREA ȘOFLETEASCĂ NAȚIONALĂ,« ca exemplarele nevândute să ni-le retrimită. În N-ruț 1—2 anul 1929 a rev. »Școala Noastră« s'a publicat tabloul acelor colegi, la cari se mai găsesc aceste broșuri.

Cum însă până în prezent nu s'au conformat invitații noastre, acei din colegi, le atragem atenția că, NOI ÎI CONSIDERAM CAȘI CÂND AR FI VÂNDUT BROȘURILE și pentru încassarea sumelor îi predăm jurisconzultului Asoc. noastre.

Dar până a nu face acest lucru, mai fixăm un ultim termen până la 10 Februarie a. c. Până la aceasta dată rugăm sau trimiterea broșurilor sau prețul acelor.

Șimleu, la 7 Ianuarie 1930.

IV.

No. 5—1930.

Rugăm stăruitor pe d-nii Casieri de subsecții, cari încă

n'au făcut acest lucru, să ne înainteze urgent conturile de gestiune pe anii 1919 - 1926 ca la proxima ședință să le putem supune verificării com. central, pe baza cărora apoi pentru adunarea generală să întocmim contul de gestiune general începând cu anul 1919 până la finea anului 1929.

Șimleu, la 7 Ianuarie 1930.

Președinte,
(ss) SIMION OROS.

Secretar,
(ss) V. LOBONȚIU.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Poșta Administrației.

Tuturor On. abonați: Chitanțele asupra abonamentelor achitate până în prezent se expediază cu acest număr al revistei, iar în viitor nu se vor mai elibera chitanțe ci vor servi pentru justificare atât pentru particulari, cât și pentru comitetele școlare, publicațiile din acest loc al revistei.

La descărcarea abonamentului pentru comitetul școlar, pe baza publicației se va emite o dovadă de comitetul școlar local anexându-se la bonul de plată.

Administrația revistei.

COMITETUL DE REDACȚIE:

DIRECTOR
IOAN MANGO

REDACTOR
L. GHERGARIU

MEMBRI:

Gratian Capătă
Augustin Creșpai,
Dionisiu Maior,

Dumitru Mărgineanu,
Simion Oros,
Ioan Rațiu,

Gheorghe Șimon.

COLABORATORI:

Victor Boțan, Gheorghe B. Bătaș, Traian Cionă,
Nicolae Corăciu, Nicolae Chirvai, Ioan Gozman,
Gavril Hoblea, Aurel Iepurean, Dumitru Ilea,
Vas Iluțiu, Gheorghe Matieșan, Georghe Nichita,
Nicolae Nistor, Gheorghe Popoviciu, Mihai Robu,
Ioan Știrbu și Gheorghe Vereș.

Administrator: *Ion Codreanu.*

Revista apare în 1-a și 15-a fiecărei luni cu excepția lunilor Iulie și August, pe 24—32 pagini.

Abonamentul pe un an pentru învățători 250 Lei, iar pentru Comitetele școlare și particulari 400 L.

Manuscrisele destinate pentru revistă se vor scrie ceteț și numai pe o față a hârtiei. Manuscrisele nu se înapoiază. Scrisori neplătite nu se primesc.

Publicăm anunțuri, reclame etc. în corpul revistei ori pe copertă cu următoarele taxe: — 1. Șirul cicero **15 Lei.** — 2. Șirul garmond **12 Lei.** — După 2 publicări se acordă o reducere de 10%, după 4 publicări 15% și după 6 publicări 20%. — Șirul început se socotește ca întreg. —

Redacția și Administrația:

Zălau, Biroul Revizoratului Școlar.